

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 458

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 26, dijous 5 de febrer de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 26 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a les tres de la tarda i set minuts. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Umivale Activa davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre l'estudi socioeconòmic de l'evolució de la incapacitat temporal i la sinistralitat a Espanya (tram. 356-01186/15). [Míriam Casanova Domènech](#), Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Organització d'Autònoms de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè presenti una proposta

per a una reforma integral del treball autònom (tram. 356-01221/15). Joan Canadell i Bruguera, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'Oriol Amat i Salas, president de l'Observatori de la Pime de Catalunya, davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè presenti l'informe *Dimensió empresarial: diagnòstic i propostes* (tram. 356-01224/15). Joan Canadell i Bruguera, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Dincat davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre l'activitat i les demandes de l'associació (tram. 356-01323/15). Míriam Casanova Domènech, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2015, de cooperatives (tram. 202-00058/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns i Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra (text presentat: BOPC 279, 23).

5.1 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Cooperatives d'Habitatge de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01521/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts; Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya amb relació a la Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01522/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari

Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.3 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Xarxa de Municipis per l'Economia Social i Solidària amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01523/15). Elena Díaz Torreveiano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.4 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Secció de Dret Cooperatiu i de l'Economia Social del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01524/15). Elena Díaz Torreveiano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.5 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Fundació Roca Galès amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01525/15). Elena Díaz Torreveiano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.6 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Observatori DESCA amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01526/15). Elena Díaz Torreveiano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup

Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.7 Proposta d'audiència en ponència de Cristina Grau, experta en dret cooperatiu i membre de la Secció de Dret Cooperatiu i de l'Economia Social del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01527/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.8 Proposta d'audiència en ponència de Sílvia Moncayo, experta en dret cooperatiu, amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01528/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.9 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01529/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

5.10 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació de la Llei

12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives (tram. 352-01530/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Salvador Vergés i Tejero, Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

6. Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2015, de cooperatives (tram. 202-00058/15). Nomenament de la ponència (text presentat: BOPC 279, 23).

7. Compareixença d'Oriol Brutau, president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, davant la Comissió d'Empresa i Treball per a informar sobre la iniciativa dels premis Fet a Catalunya (tram. 357-00420/15).

8. Compareixença d'una representació del Comitè d'Empresa de DiR Aeròbic davant la Comissió d'Empresa i Treball per a informar sobre la situació laboral dels treballadors (tram. 357-00997/15).

La presidenta

Bona tarda, donarem inici a aquesta Comissió d'Empresa d'avui, 5 de febrer.

Tenim per fer unes votacions, faig la proposta del punt 1, 2, 3 i 4, de sol·licituds de compareixences si es poden... Ah, sí, perdoneu, que m'ha faltat dir les... (*La presidenta riu.*) Anem per feina, jo volia anar per feina i no... Substitucions? Algun grup té... (*Veus de fons.*) Digues...

Conchi Jiménez Cruz

Sí, al Partit Socialista, la diputada Natàlia Fabian no pot venir i la substitueix el diputat..., el senyor Aparicio.

La presidenta

Molt bé. Algun grup més? (*Pausa.*) D'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-01186/15, 356-01221/15, 356-01224/15 i 356-01323/15

Doncs tornem als punts 1, 2, 3 i 4.

Hi ha algun inconvenient perquè es puguin votar conjuntament? (*Pausa.*)

Doncs vinga, vots a favor?

Per unanimitat.

Queden aprovades aquestes sol·licituds de compareixença.

Propostes d'audiència

352-01521/15, 352-01522/15, 352-01523/15, 352-01524/15, 352-01525/15,
352-01527/15 352-01528/15, 352-01529/15 i 352-01530/15

I ara, del punt 5 al 5.10, em sembla que és, que també és la proposició de llei de la modificació de llei de les cooperatives i després hi ha les propostes d'audiència, també es podrien votar conjuntament si tothom hi està d'acord?

Àngels Esteller Ruedas

Jo demanaria votació separada del 5.6.

La presidenta

D'acord. I la resta sí? (*Pausa.*)

Àngels Esteller Ruedas

Sí.

La presidenta

Marian? (*Pausa.*)

Votacions de les propostes d'audiència. S'ha d'aclarir que totes les propostes d'audiència que es refereixen a persones concretes en nom d'organitzacions o entitats es reunificaran de forma que es demanarà la compareixença d'una representació, per si fos cas que la persona requerida no pogués assistir a la sessió que es programi.

Totes les compareixences es donaran a terme a la ponència. Així mateix, la comissió acorda delegar a favor de la ponència la gestió de les audiències i la possibilitat d'acordar que es facin aportacions per escrit en cas que la disponibilitat dels compareixents alteri el calendari de la programació de les audiències. D'acord?

Doncs, si us sembla, votarem el punt 5, 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.7, 5.8, 5.9 i 5.10.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Observatori DESCA amb relació a la proposició de llei de modificació de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives

352-01526/15

I ara el punt 5.6.

Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

Aprovat amb el vot en contra del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2015, de cooperatives (nomenament de la ponència)

202-00058/15

I passarem al punt 6, que també és proposició de llei de modificació, també, que és el nomenament de la ponència, d'acord?

Vots a favor?

La lletrada Anna Casas i Gregorio

No, han de nomenar...

La presidenta

Ah, hem de nomenar aquí? *(Veus de fons.)* D'acord. Junts?

Joan Canadell i Bruguera

Sí, presidenta. En el cas de Junts per Catalunya, la diputada Glòria Freixa.

La presidenta

Molt bé. Esquerra?

Joan Ignasi Elena Garcia

Esquerra, la diputada Mar Besses.

La presidenta

Mar Besses, molt bé. Partit Popular?

Àngels Esteller Ruedas

Jo mateixa.

La presidenta

Àngels Esteller. VOX?

(Conchi Jiménez Cruz demana per parlar. Pausa.)

Conchi Jiménez Cruz

I per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Riba.

La presidenta

Jordi Riba. I de la CUP? Dígues... *(Veus de fons.)* Tu mateixa? *(Veus de fons.)*
D'acord.

Doncs ara vaig a buscar els compareixents.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Bé, donarem inici a la compareixença.

**Compareixença d'Oriol Brutau, president de Nous Empresaris i
Emprenedors de Catalunya, per a informar sobre la iniciativa dels
premis Fet a Catalunya**

357-00420/15

I donarem la benvinguda al senyor Oriol Brutau, president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, i el seu acompanyant de taula, el senyor Pere Avellà i Bonet. Benvinguts a la Comissió d'Empresa i tindreu una intervenció de quinze

minuts vosaltres, no?, que no sé si us ho repartiu o el que vosaltres convingue. Després els grups parlamentaris tenen un temps de cinc minuts per fer-vos preguntes i dubtes que puguin sorgir i després vosaltres tindreu deu minuts per poder contestar cadascun dels grups parlamentaris. D'acord?

Doncs, quan vulgueu podeu... (*Remor de veus.*) Endavant, quan vulgueu.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Molt bé, doncs moltes gràcies per rebre'ns. És un plaer i la veritat és que és una satisfacció poder ser escoltat per tots vosaltres. No sé si coneixeu... –us tutejo–, no sé si coneixeu l'empresa, Nixi for Children. Nixie for Children avui està implantant la seva solució tecnològica per donar la benvinguda i fer més lleu l'assistència als infants a trenta hospitals i ha atès ja a més de deu mil famílies. Tampoc sé si coneixeu Theker obotics. Theker Robotics ha desenvolupat el primer robot català de soldadura ultrasònica i que l'està integrant ja amb tota mena de companyies internacionals. Avui acumula ja, des que va obtenir el Premi Fet a Catalunya, disset premis des del 2022.

Quan parlem dels premis Fet a Catalunya, parlem del teixit industrial de futur i avui és el que venim a fer, a parlar de futur. Showee Shower –és un trencaclosques–, Showee Shower és una empresa que està naixent, que té tres anys de vida i que està ja implantant les seves dutxes terapèutiques per persones amb discapacitat i, a més a més, promou un estalvi d'aigua, de l'ús de l'aigua en dutxa del cinquanta per cent. També parlem de futur. Pro-Stetic, que la seva fundadora ens acompanya, està implantant sistemes de pròtesis per dits per accidents laborals i pèrdues de dits a les mans i està ja venent, comercialitzant i amb aliances amb tota mena de centres ortopèdics.

Parlem de futur, però també parlem de territori. L'empresa Syncotech, l'any passat, el 2025, va invertir 5,6 milions d'euros a la seva planta de Reus. Parlem de territori. Plastic People, també de Reus, està actualment amb una fàbrica ja en funcionament a Cambrils i a Vietnam. Està reciclant el setanta-cinc per cent del plàstic irreciclable

del planeta, bé, del disponible del planeta. És a dir, de tot el cent per cent de plàstic que es considera per la indústria que no es pot reciclar, ells han aconseguit recuperar el setanta-cinc per cent.

Tots ells, totes aquestes empreses que us he anomenat, juntament amb altres dues-centes empreses que se'ns han presentat els Premis Fet a Catalunya en els darrers cinc anys –ells, els que us he anomenat, són alguns dels guanyadors–, però són ja dues-centes empreses que han participat en aquest projecte, que passa molt desapercbut i que us agraeixo especialment que avui sigui un dia d'aquells que posem en valor. Un projecte que fa cinc anys que fem des de la NEEC, nous empresaris i emprenedors de Catalunya, i que hem vingut a explicar-vos perquè necessitem, ara ja sí, el vostre suport.

Fa cinc anys que estem fent aquests premis, cinc anys que estem rodant pel territori, cinc anys que hem treballat de valent des del voluntariat, des de creure'ns que existeix l'emprenedoria llavor, l'emprenedoria més petita, la que és invisible, la que és transparent, la que les patronals no veuen, la que els ministeris no veuen, la que les regidories no veuen, la que ens venen a dir, escolta'm, quan anem a l'ajuntament, al departament d'emprenedoria, no ens entenen, ens demanen un *business plan* i no sabem què és. Aquesta emprenedoria, us he parlat d'empreses que ja estan en vies de consolidació, però aquesta emprenedoria que és invisible la tenim des de la NEEC.

Nosaltres treballem, com us deia, de forma voluntària i decidida perquè aquesta emprenedoria que, a més a més, és la industrial, no és només aquesta més *cool* del World Mobile Congress d'emprenedoria tecnològica i digital que ens agrada tenir tots al 22@, sinó que és l'emprenedoria de Sant Celoni, és l'emprenedoria del Baix Ebre, és l'emprenedoria del Pirineu. Aquesta emprenedoria és la que creiem que defineix el caràcter català, el nostre caràcter. Creiem que quan parlem d'emprenedoria hem de recuperar aquella autoestima de la indústria catalana, de poder-nos passejar pel món dient, nosaltres som un país d'indústria. Ens ho hem de creure. Però, sobretot, volem parlar de futur.

Volem parlar de futur perquè aquesta emprenedoria, aquests premiats, alguns d'ells només tenien un, dos o tres anys abans que es presentessin els nostres Premis Fet

a Catalunya. I ara estan recollint premis, fent inversions milionàries i alguns d'ells, un d'ells, que, com que no està publicat, no ho Diré aquí, acaba de rebre una ronda de 37 milions d'euros per desenvolupar la seva planta productiva. He de dir que, parlant de futur, cada vegada que ens hem acostat al Govern en anteriors legislacions i els expliquem que nosaltres anem a posar en valor l'emprenedoria petita, sempre ens diuen, si no vens amb grans inversions i grans empreses, és molt difícil. Si no vens a parlar d'inversions exteriors, de plantes productives, és molt difícil. Nosaltres no som aquests. Per això, i reitero, agrai'm que avui ens hagueu entès.

Us deia que parlàvem de futur. Ahir sentia al *Telenotícies* la consellera Paneque dient una frase més o menys així, perquè la vaig agafar al vol: «les infraestructures ferroviàries estan pitjor del que creiem.» Doncs jo, si em permeteu, faig aquest símil i dic, doncs no deixem empitjorar l'emprenedoria industrial, perquè està molt més desatesa del que ens pensem. El territori, quan parlem de territori, quan parlem de l'empresa que succeeix en el territori, és empresa que genera comunitat, que genera sinergies, que genera ecosistema, que genera un suport col·laboratiu de tot el territori i que crea comunitat. És una empresa que crea, que crea impacte i crea un impacte perdurable i l'hem de recuperar.

Però bé, jo us parlo d'empreses petites, us parlo d'empreses *semilla*, llavor, us parlo d'empreses invisibles, però la NEEC compta de poder desenvolupar aquests premis fets a Catalunya amb grans empreses del país, és cert, no ens n'amaguem, amb grans empreses del país del tipus de Fluidra, la Fageda o Plusfresc, per exemple. Per què? Perquè ells veuen a l'emprenedoria petita, la més petita, veuen el David, però no que els pot fer mal, sinó que els pot ajudar. Veuen innovació, veuen projecte de futur, veuen un treball fora de l'estructura, sinó un treball creatiu, un treball viu.

Però també tenim altres grans empreses que possiblement molts de vosaltres no coneixereu o potser sí per ser part d'aquesta comissió. Empreses com Druids, com Collbaix, com Noxifer, com Kriskadecor. Totes quatre, Druids, Collbaix, Noxifer i Kriskadecor, són empreses que són líders en el seu segment. Em deia el Director general de Collbaix, em deia, mireu, nosaltres a Collbaix, a Manresa, som seixanta i som líders mundials en persianes automàtiques i en persianes blindades per tota

mena de portaavions. Diu, el meu competidor a França són sis-centes persones, el meu competidor americà són sis mil persones. Hem de poder-nos desenvolupar en igualtat de condicions, també. I ells són seixanta i la majoria d'emprenedors comencen dos, tres, deu. Els hem de poder desenvolupar.

Aquestes empreses que ens donen suport ens han permès tenir un pressupost més o menys de vint, vint-i-cinc mil euros cada any, cada edició, i nosaltres volem de forma premeditada ser efectius en el nostre premi i a cada premi, cada edició dels Premis Fet a Catalunya, donem diners en efectiu. Gràcies a les aportacions d'aquestes empreses ens permet que no només puguem donar un cop a l'espatlla a aquells emprenedors que es presenten i que guanyen, sinó que, a més a més, se'n puguin endur un recurs, un recurs fàcil.

La Gina, que ens acompanya, de Pro-Stetic, ens deia, aquells mil euros que em vaig endur van permetre que pogués comprar un aerògraf per pintar les pròtesis d'aquells que només poden portar una barra de ferro a la cama i ara poden portar un ventre similar a la seva pell.

Hem vingut aquí a demanar-vos..., bé, a demanar-nos diners també, si en teniu, però, sobretot, hem vingut a demanar-vos complicitat. Hem vingut a demanar-vos ser més que mers espectadors. Nosaltres som voluntaris, tots els que estem aquí, tres que estan allà, nosaltres dos i tota la gent que col·labora amb la NEEC. Som voluntaris i som el futur i empenyem. No ho heu de fer vosaltres, ja ho posem nosaltres en valor, però sí que us demanem el suport, el suport emocional, el suport simbòlic, el suport institucional i també necessitem recursos perquè nosaltres generem i acompanyem amb un impacte real en el territori, en teixit, en comunitat i en ecosistema. El nostre projecte és transversal i estem disposats a sumar.

Us he de dir, i us tinc al davant i us vull reconèixer la feina tan difícil que feu. Ser polític avui aquí és molt difícil i soc conscient que quan entitats com la nostra o empreses privades agafen part de la tasca que tenim a les nostres comunitats i als nostres territoris és perquè vosaltres no arribeu, no arribeu més, esteu desbordats, només cal obrir el *Telenotícies*. Però sí que és cert que heu de tenir aquesta mirada oberta de complicitat que jo us demano, que us demanem i que pugueu donar més d'allò que fins i tot aparentment podeu. Perquè nosaltres –i ara que estem

precisament amb el tema del Pacte per la Indústria—, ens volem integrar. Ens volem integrar i volem ser part d'aquest Pacte perquè nosaltres som l'emprenedoria que no es veu.

Vull passar la veu també al Pere perquè hem fet dues accions que volem compartir amb vosaltres i que ocuparà els últims minuts d'aquesta intervenció.

Gràcies.

Pere Avellà i Bonet (secretari de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Bona tarda a tothom. Gràcies Oriol. Res, un petit afegitó d'accions operatives que fem. Una d'elles que vam presentar en els cinquens Premis a l'Ateneu Barcelonès va ser la sol·licitud de la creació del Dia Nacional de la Formació Professional. Amb la NEEC també estem molt compromesos amb la formació. Pensem que hi ha molt talent a casa nostra i que aquest talent s'ha de canalitzar i la formació professional és una de les coses que ens preocupa, alhora que les empreses cada vegada necessiten i sol·liciten un perfil de gent amb talent que es pugui adequar, perquè no és fàcil aconseguir mà d'obra i aconseguir talent que vingui de la formació professional.

I l'altra és una cosa que, la veritat, ens dona molta satisfacció perquè hem iniciat els tràmits per demanar la Creu de Sant Jordi a l'empresa Pere Valls S.A. Pere Valls és una empresa que, de fet, és la més antiga de Catalunya, ve des del 1527, d'aquí un parell d'anys, bé, perdó, l'any que ve ja farà el cinquè centenari de la seva creació i posada en marxa de forma ininterrompuda i van per la catorzena generació familiar portant-la endavant.

I pensem que..., des de la NEEC pensem que caldria donar aquest guardó, premi, reconeixement a una empresa com aquesta, que ha fet molt pel teixit industrial a casa nostra. I res més. *(Veus de fons.)* Bé, sí, també pensem, una de les coses que també tenim en ment és que pensem que aquí fem les coses bé, llavors, per què no crear un segell de dir, això està fet aquí, està fet a Catalunya. Normalment les coses que fem aquí li donem molt de valor i tenen una visió i una visibilitat que estan ben fetes i són cosa bona, doncs ens agradaria també, en un futur més o menys

immediat, que poguéssim reflectir-ho dintre dels nostres productes industrials, d'acord?

I res més, agrair-los a vostès la deferència que han tingut amb naltros de poder estar aquí i restem a la seva disposició per tot allò que ens vulguin consultar.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte, moltes gràcies.

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Ho hem clavats, eh? Quan hem acabat he vist que teniu el...

La presidenta

Us ha sobrat temps i tot, eh? Molt bé.

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Més per les preguntes.

La presidenta

Molt bé, exacte. Doncs ara, a veure un momentet que miro... I ara serà el torn de Junts per Catalunya i amb el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant, per un temps de cinc minuts.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta i primer de tot agrair al senyor Avellà i al senyor Brutau que hagueu vingut avui i ens hagueu explicat la vostra iniciativa, una iniciativa jove però que esperem que estigui carregada d'èxits i de futur, eh? I que això pugui anar fent-se gran i posant en valor aquesta gran feina que fan moltes empreses, perquè sovint al Parlament, vostès no sé si ho segueixen amb molt de deteniment, però sovint hi ha partits que criminalitzen el món empresarial i no se n'adonen que jo diria que la gran majoria del món empresarial el que vol és fer les coses bé, el que vol és lluir

allò que sap fer i el que vol és créixer, però per generar riquesa, per generar ocupació i per arribar com més lluny millor.

I per tant, Catalunya que és una terra set-centenària, eh? Jo sempre em refereixo al Consolat de Mar, eh? Però com a mínim set-centenària d'artesans i productors industrials, doncs si hem fet això és perquè a l'ADN nostre això corre, segueix corrent per les venes i no ho hem de perdre. I per tant, tot allò que vagi en línia de mantenir aquesta manera de fer, doncs nosaltres no podem més que des de Junts per Catalunya donar-hi suport. Per tant, escolti'm, ple suport al que vostès estan proposant avui aquí.

Han parlat d'autoestima. És un tema clau per nosaltres, perquè al final nosaltres no podem perdre la identitat, perquè aquesta identitat ens ha acompanyat sempre d'aquest èxit empresarial –en altres camps també, no només empresarial, també científic i humanístic i cultural, etcètera–, però avui parlem d'empresa, per tant, també empresarial i, per tant, això no ho hem de perdre.

Em fa gràcia que parlin de Pere Valls, perquè la vaig anar a visitar fa uns mesos i em va semblar fantàstic que tinguem encara una empresa doncs amb cinc segles d'història, catorze generacions. Això..., cada generació té els seus problemes, però els han sabut superar tots, per tant, crec que és digne de fer aquest reconeixement que vostès han dit i també si en alguna cosa podem ajudar, jo crec que el Govern aquí s'hauria d'implicar en posar en valor una empresa amb cinc segles d'història.

Han parlat del dia internacional de la FP. Jo crec que també és un tema molt important perquè la FP és clau perquè les empreses funcionin, cada cop més, cada cop ho veiem més, eh? Per tant, fer un dia de la FP a mi em sembla molt bé, no sé si tenen algun dia concret allò assenyalat al calendari, doncs bé, també seria bo saber-ho i també comptin amb nosaltres per poder-li donar forma o almenys intentar que això vagi endavant.

I sobre els segells fets a Catalunya els he de dir que lamentablement el nostre grup parlamentari abans de conèixer-los ja va presentar una moció, eh? Va ser primera de legislatura, la diputada Anna Navarro va fer una iniciativa amb aquesta idea, eh? I aquesta iniciativa va ser tombada al Parlament, no va prosperar. Va tenir el vot a favor de Junts per Catalunya, òbviament; d'Esquerra Republicana, a qui agraïm una

vegada més que en aquestes coses estigui amb nosaltres; en aquest cas el Grup Mixt, en aquest cas, la CUP, que crec que hauria, de fet no ho va fer, segurament per més un tema ideològic de no anar a favor de les empreses, però, per exemple, en tema nacional jo crec que hauria d'haver fet, es va abstenir; els Comuns també es van abstenir. Evidentment cadascú és molt lliure de fer el que vulgui i vam tenir un tripartit espanyolista en contra, que és PSC, és el PP i és VOX.

És a dir, quan parlem de posar en valor la marca Catalunya, que és una marca de prestigi, que és una marca de les coses ben fetes, doncs voten en contra i fan la pinça els tres grups espanyols, que tenen seixanta-vuit diputats i, per tant, ho van tombar. Per tant, nosaltres no renunciem a això, però probablement haurem d'esperar que hi hagi una majoria parlamentària diferent. Vostès no es cansin de demanar-ho i quan canviï aquest Parlament jo em comprometo personalment si encara estic aquí –i si estic al partit ho intentaré igualment, encara que no estigui aquí–, a tirar endavant aquest tema.

Algunes preguntes. Primer, clar, estem vivint moments una mica complicats en l'àmbit empresarial, segurament si vostès haguessin vingut fa un parell de mesos no podria dir el que ara diré, però Catalunya se'ns està desfent com un terròs de sucre. Avui han sortit les dades, per cert, de l'índex de pobresa, han incrementat en vuit dècimes, és a dir, anem a pitjor. Per tant, aquest país cada cop va a pitjor i ja faré referència a tot el que està passant al carrer perquè tots ho veiem, que els trens es paren, no funcionen, les autopistes tallades i ja veurem. Ja veurem, perquè tot això no és un inici, vull dir, en lloc d'anar millor anem a pitjor, per tant, això afecta les empreses, ja no només a nivell econòmic, que m'imagino, estic convençut que sí, de fet hi ha vint-i-tres mil tones d'acer a Portbou, que algun dia algú..., bé, ja sé que hi ha alguna línia de producció que ja ha parat, ja veurem això el que dura.

Però ara jo em referia més a l'àmbit anímic. Afecta l'àmbit anímic? Perquè clar, si tu cada dia estàs intentant fer un projecte d'èxit per vendre al món i truques a un proveïdor i s'assabenta que no van ni els trens, amb un client, perdó, un proveïdor, és igual, les dues coses, se't deu quedar una mica la cara de dir, i jo què faig. *(Veus de fons.)* Per tant..., no, no, no pots respondre encara, no. *(Veus de fons.)* Per tant,

bé, si això està afectant d'alguna manera més anímicament, que ja m'imagino que econòmicament.

I quinze segons més per preguntar, vostès han parlat de les empreses campiones ocultes, en diem nosaltres, eh?, aquestes empreses que la gent no coneix, però que són líders mundials, si creu que n'hi ha moltes. Jo, en cert moment em vaig identificar gairebé un centenar a Catalunya.

I l'última pregunta que li volia fer és sobre el Pacte Nacional que han dit vostè, si..., clar, el Pacte Nacional està a punt de tancar-se, no sé si hi serem a temps, però si tenen propostes concretes que puguem d'alguna manera portar al Pacte Nacional.

I disculpi, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara serà el torn d'Esquerra Republicana amb el seu diputat, el senyor Joan Ignasi Elena, endavant.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies, presidenta. I moltes Gràcies. per participar en aquesta comissió. En aquesta comissió parlem de coses conjunturals del dia a dia, de lleis, ara hem aprovat la ponència per fer la llei, una llei, però també és bo que ens aturem a reflexionar sobre el país, jo crec que ens enriqueix a tots i ens fa una mica millors i sobretot ens fa obrir els ulls sobre realitats del nostre país sobre les que hem d'opinar, hem de gestionar i hem de legislar en el nostre cas.

Per tant, els voldria felicitar perquè el moviment associatiu, finalment, no és més ni menys que posar un grup de persones al servei d'una idea i posar-hi llum en aquesta idea i fer-la visible. I en aquest sentit l'associacionisme és imprescindible. En el seu cas per fomentar els valors que inspiren la seva entitat. L'emprenedoria al final és una actitud que té a veure amb l'empresa, però té a veure amb la vida, en termes generals. En l'àmbit del Tercer Sector, de l'associacionisme, existeix una vocació també d'emprenedoria excepcional, i en l'àmbit del treball també, de molts treballadors que també en l'àmbit de la seva vida diària com a treballadors tenen aquest esperit emprenedor, que és el que enriqueix el món empresarial i naturalment a l'empresa també.

És especialment rellevant un parell de coses que vull posar..., respecte a les que vull posar l'accent. Una, és el fet que sigui industrial. Un dels nostres problemes com a país és que el producte interior brut puja molt, però el personal no, el de les persones, i, per tant, això vol dir que no anem bé quant als salaris, i això vol dir que el tipus de treball que hi ha no és un tipus de treball amb valor afegit, a part que és evident que també alhora és imprescindible apujar els salaris, el salari mínim, etcètera, però alhora també tenir més qualificació en el treball.

I això va lligat molt a la indústria, perquè en la indústria el nivell retributiu i els salaris doncs són notablement superiors als de serveis, per exemple, i en aquest sentit és important equilibrar els percentatges d'un i altre espai econòmic. Tots són necessaris, però la fortalesa en l'àmbit industrial dona molta també robustesa al mercat de treball, i a més a més, molt més bons llocs de treball. I en aquest sentit és bo que hi hagi posar l'accent en la necessitat que el nostre país avanci en aquesta direcció. El Pacte Nacional per la Indústria n'ha de ser un exponent i, per tant, en aquest sentit, tal com deia el diputat Canadell, en la mesura que tinguin propostes vinculades a aquest Pacte doncs ens les traslladen, que nosaltres doncs les recollirem i estem segurs que per part del Govern també.

I té a veure amb la productivitat –i abans en feia referència al diputat Canadell–, que és un dels elements que és essencial també per incrementar aquest producte interior brut personal, el PIB personal dels catalans i les catalanes. I en aquest sentit la productivitat té a veure també, per exemple, doncs amb la situació que viuen els transports públics i la desesperació amb la que molts treballadors i treballadores i empresaris estan patint aquests dies l'impacte d'una situació que és del tot inadmissible. Un altre element és el de la formació, si volem productivitat, volem indústria, necessitem persones qualificades i per tant adaptar la nostra estructura de formació a les necessitats també de la productivitat i de la indústria en aquest cas del nostre país. El segon element que volia destacar de la feina que fan és un element que es parla molt de la internacionalització i que és un dels fonaments de l'economia del nostre país i de la nostra tradició.

I n'hi ha un altre, que és que no és un país «barcelocèntric», és un país que té moltes capitals, en té una indiscutiblement molt potent i internacional, però que és un país

en el que hi ha fortalesa econòmica més enllà de la seva capital. Hi ha fortalesa econòmica en molts, tradicionalment en moltes comarques i en moltes ciutats del nostre país. Que enfoquin el seu treball també en aquesta direcció, en donar llum i en donar fortalesa i en donar suport també a les iniciatives empresarials, en l'àmbit de la indústria en el seu cas, però també en d'altres a nivell territorial, més enllà de la capital del país, ens sembla essencial.

Perquè un país que es buida és un país que fracassa i perquè, a més a més, és imprescindible que puguem desenvolupar si volem el nostre futur i el nostre desenvolupament i creixement professional allà on hem nascut o allà on volem viure, diguem-ne, allà on hem decidit viure. Que la manca d'oportunitats allà on som no sigui la raó per la qual marxem, sinó, en tot cas sigui per la teva voluntat. I finalment ens sembla útil, necessari sempre que l'impuls i la col·laboració entre el públic, el privat i el social doncs mantingui, funcioni.

El sistema funciona d'aquesta manera, serveis públics de qualitat per tothom, garanties de drets pels treballadors i treballadores, una empresa que funcioni amb suport per part de les administracions per facilitar el seu desenvolupament i el seu creixement, i un teixit també de sector social, de Tercer Sector potent, al servei de garantir els drets i llibertats de la majoria de la gent.

Per tant moltes Gràcies. i a la seva disposició per allò que sigui menester.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Elena i ara serà el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, presidenta. Jo vull agrair al senyor Brutau i al senyor Avellà la seva exposició i sobretot la feina que fan dins del que són Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya. Nosaltres com a Partit Popular valorem molt la feina que estan fent. Nosaltres creiem que és molt necessari millorar la imatge de l'emprenedor i de l'empresari, perquè al final, els valors que hi ha enrere de l'esforç, de l'esperit de superació, d'assumpció de riscos, perquè al final has d'assumir uns riscos quan ets

empresari i has de tenir un valor especial a l'hora de poder-ho fer. I avui en dia està mal vist, no està tan ben vist com hauria de ser la visió de l'empresari i molta gent jove ja ni tan sols ho contempla com una opció professional.

I en aquest sentit associacions com la seva ajuden, i penso que caldria que es donin més a conèixer per contagiar o explicar realment el que implica ser emprenedor o empresari. Perquè com s'ha dit, hi ha partits que han criminalitzat aquesta figura i socialment no està ben reconegut. També en molts fòrums està mal vist i per tant sempre hi ha un to pejoratiu cap a aquella persona, sigui jove, sigui de mitjana edat o el que sigui. Per tant, el Partit Popular ho valora molt i dir-li que la complicitat i l'ajuda per part nostra serà tota en aquest sentit i volem destacar aquestes qüestions, com jo li dic.

Penso que els premis és cert que donen visibilitat, també els hi volia preguntar quanta gent es poden presentar als premis, perquè al final per això has de tenir un grau de coneixement rellevant perquè et puguis presentar als premis. I després, l'impacte, no? Les persones –que vostè ho ha apuntat també en la intervenció–, quan aconseguix el premi quins avantatges té, si fa un seguiment, l'impacte. Ha explicat també un, penso que això és rellevant i que és important a fi i efecte de la utilitat, que no és només un gallardó que tens i ja està, sinó que a més a més és un premi pot ser útil.

I els emprenedors que estan amb vostès, gent jove, gent de mitjana edat o gent d'alta edat, és igual, quines dificultats els traslladen que tenen habitualment en el món..., i sobretot a l'inici d'emprendre, quan ja consolides l'empresa i quan ja vas creixent és una altra cosa, però sobretot també amb quines barreres es troben o quines són les dificultats.

I quanta gent jove potser vol iniciar un projecte i que de seguida, davant les dificultats què fan? Les superen o lluiten pel projecte que volen o potser renunciem? És una mica l'interès que nosaltres tenim, perquè creiem que cal potenciar l'empresa, cal potenciar la indústria catalana i el que cal ser és ser forts amb la màxima capacitat que tinguem. Al final és la nostra tradició, vull dir, Catalunya ha sigut sempre una terra emprenedora, de grans empresaris i de gent que ha arriscat molt a l'hora de poder aixecar els seus projectes i les seves empreses. I des d'aquesta visió penso

que hem d'afavorir els polítics i les administracions per generar un marc que faciliti que tot això sigui possible.

I des d'aquestes qüestions nosaltres també volem saber els criteris que vostès utilitzen a l'hora de seleccionar els projectes. És cert que la innovació és molt necessària, que a més a més és un valor que aportes i que també va molt vinculat al que és tota la productivitat, però està molt bé la innovació i a veure quins són els criteris que utilitzen i si també fan algun seguiment dels projectes quan són premiats.

I quines col·laboracions tenen vostès, tenen alguna col·laboració amb ajuntaments, amb cambres de comerç, amb altres patronals? Patronals em refereixo a entitats que puguin fer que això sigui més capacitat a l'hora de poder emprendre tots els projectes de futur que vostès vulguin tenir.

El senyor Canadell quan ha comentat això de «fet a Catalunya», ho ha dit amb un to com si els partits que diu, els espanyols, estiguéssim en contra. Jo només vull fer un aclariment, i és dir que nosaltres aquí no barregem els tons polítics amb els compareixents, perquè la seva moció estava circumscrita a una ideologia política, amb una deriva política que en aquell moment no vam compartir, però nosaltres estem molt orgullosos de tot el que es fa a Catalunya. Som un partit que considerem que hem de donar el màxim suport a tot allò que es fa a Catalunya i que el que volem és que les empreses catalanes tinguin la màxima força, la màxima projecció i que tinguin la màxima capacitat de créixer, a la resta d'Espanya o internacionalment.

I aquesta és la raó per la qual nosaltres en aquest sentit els donem tot el suport amb totes aquelles accions que considerin en les que el Partit Popular pot ser útil, perquè veritablement valorem molt el que fan, valorem molt i creiem que és molt necessari estendre els valors d'un emprenedor, donar-los el màxim suport. Perquè avui dia té molt de mèrit les persones que arriquen el seu esforç, el seu patrimoni, molt poca gent valora el risc que assumeixen també econòmicament moltes persones per projectes que poden arribar a tenir i només veuen quan algú té una capacitat de guanyar diners, el per què guanya els diners, però mai es pregunten a l'esforç que hi ha darrere per arribar a guanyar diners.

I aquesta és una de les qüestions que el Grup Popular considera que cal fer pedagogia i cal fer accions exemplaritzants, perquè hi hagi més gent jove que tingui

la capacitat de també arriscar una miqueta i emprendre. I, sobretot, tenir empreses que es puguin consolidar i créixer.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Esteller. Ara és el torn del partit de VOX amb el seu diputat, el senyor Javier Ramírez, endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Em permetrà el senyor Brutau i el senyor Avellà que respongui primer el senyor Canadell, molt breument. I és veritat que compartim l'anàlisi que ha fet el senyor Canadell, el comparteixo plenament i la veritat és que l'única reflexió és que déu-n'hi-do quina regió ens ha deixat Junts per Catalunya, déu-n'hi-do, perquè el que estem vivint ara és l'herència de les polítiques de Junts per Catalunya. Per tant, home, jo crec que ens hem de tapar una miqueta més, eh?, senyor Canadell. Em sap molt de greu, ja sap que no acostumo a interpel·lar-lo, però déu-n'hi-do.

Miri, avui no sabia ben bé com plantejar aquesta compareixença, perquè jo he llegit el seu llibre. Per cert, molt bon llibre, *El Mètode CREA de les oportunitats*. I, per tant, clar, conèixer l'autor ara és una mica... (*El diputat riu. Veus de fons.*) No el tinc aquí però..., però la diferència de la seva posició com a..., bé, del llibre i després com a president, són qüestions diferents. Però una cosa va amb l'altra i diré per què, perquè quan un té una tesi i aquesta tesi la imparteix a les empreses i aquestes empreses, doncs ho formalitzen en projectes que tiren endavant, dius, escolta, que això va més enllà, i crec que això és fonamental. I, al final, no faré espòiler del llibre, però en resum és que, quan un creu que té la possibilitat de poder tirar un projecte endavant ho pot fer, tot i les grans dificultats –que n'hi ha–, de tot tipus.

I aquí la gran dificultat a vegades és la pròpia Administració i jo crec que aquí sí que entraré. És l'Administració perquè avui dia, tirar un projecte –de tot tipus, eh?–, és molt complicat. Ja no només únicament a nivell de finançament, a nivell de burocràcia, a nivell d'inclús d'oportunitats que necessites, que el mercat obri les portes, que això a vegades no és gens fàcil.

I crec que aquests premis són una oportunitat són una oportunitat perquè precisament obren una miqueta la porta. Evidentment, amb vint-i-cinc mil euros no sé si serà suficient perquè aquesta porta sigui molt oberta o poca, jo crec que aquí l'Administració la pot obrir de pam a pam, i jo per això volia fer una pregunta, és si vostès han tingut algun tipus de contacte amb el Govern a nivell de finançament, perquè jo entenc que financem molts projectes, financem moltes entitats, per tant, entenc que no hi haurà cap problema.

També preguntar, bé, s'ha preguntat per aquí, que també ho tenia apuntat, el tema del criteri. És a dir, si aquests premis poden ampliar la cartera de possibilitats o únicament és a nivell d'innovació tecnològica, si el fet que hi hagi cap possibilitat.

I, per últim, una petita reflexió que és el fet que jo crec que –i també s'ha dit per aquí altres grups–, jo crec que a nivell associatiu és molt important perquè això el que fa és precisament fer aquesta xarxa d'oportunitats i aquesta xarxa d'acompanyament, que crec que a vegades els emprenedors ho necessiten perquè és veritat, el sector està demonitzat, és molt complicat. De fet, dir-li a una persona que deixi la seva feina o que deixi el projecte que està fent..., o a un funcionari, digues-li a un funcionari que deixi la seva plaça per intentar innovar, intentar emprendre, intentar tirar una empresa endavant, això és molt complicat.

O persones que han sortit de la universitat i que els han ensenyat un tipus de processos i que volen començar de zero, també és molt complicat. O inclús persones que tenen la seva feina i que volen innovar-la, no?, és a dir, que volen canviar de sector i que volen..., per tant, crec que, evidentment, des dels empresaris innovadors doncs aquesta feina l'esteu fent molt bé.

I, per últim, dir el següent, i és el fet que crec que les dades macroeconòmiques semblen i amb les quatre dades que dona el Govern, doncs que és molt fàcil tirar una empresa endavant, però la microeconomia demostra que no, que és molt difícil. I aquí entro a la pressió fiscal. Crec que hauríem de fer una reflexió a nivell de facilitats econòmiques, facilitats fiscals per aquelles empreses que vulguin emprendre. Perquè quan diem que una empresa tira endavant, que és una empresa d'èxit, que és una empresa que..., fixi's, vostè posava un exemple molt clar, seixanta

treballadors competint contra sis-cents a França i sis mil o seixanta mil, ha dit, a Estats Units, això és una bajanada.

Per tant, escolti'm, a mi el que m'interessa o com a grup ens interessa que aquestes empreses vagin fent-se grans, que vagin creant més oportunitats a altres persones. Això són llocs de treball. Aquí sí que hem d'incidir. I acabo, aquesta llavor, aquesta llavor sí que a vegades l'Administració pot ajudar a posar-la, no?, perquè quan un comença a caminar, si tu l'ajudes a nivell de finançament, a nivell de subvencions, doncs això permet crear llocs de treball, crear innovació, crear oportunitats i després aquest retorn es produeix via impostos, via precisament ja no únicament en impostos de societat, sinó també en IRPF, perquè es creen llocs de treball. Bé, això és més complicat del que ens pensem.

Però sí que és veritat que crec que, insisteixo en l'última reflexió, senyora presidenta, aquesta llavor com deia el president, crec que hem d'incidir i hem de fomentar que això es pugui produir des de la Generalitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara serà el torn de dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler, endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. I abans de saludar els compareixents, senyor Ramírez, per més que s'ho proposi, vostè no serà conseller d'economia afortunadament, per tant no es cregui tot allò que només en proposar-s'ho es pot arribar, s'ha de també tenir un projecte i convèncer, perquè només amb el propòsit ho tenim complicat. Bé, si em permeten la broma, sobretot benvinguts a aquest Parlament i els hi agraeixo la compareixença. Lamento que m'he perdut una part, però en fi, ja m'havia documentat prèviament a aquesta comissió.

Els hem preguntat sobre els criteris. Jo els hi vull fer una referència també als criteris, però més que als criteris, entenent que un projecte com aquest és també un aparador de l'emprenedoria, diguéssim, o un baròmetre si m'ho permeten dir, perquè és evident que si estàs emprenent un projecte empresarial segurament intentaràs

captar finançament d'una banda i si no visibilitat per trobar més inversors per una altra, i, per tant crec que poden funcionar com a bon baròmetre, a mi em preocupen, dic, d'una banda, els criteris.

I, d'altra banda, quina és la realitat empresarial. Si es té en compte o no si hi ha impacte social, per exemple, amb l'emprenedoria avui dia. Impacte territorial –s'hi referia al diputat d'Esquerra Republicana–, és a dir, l'equilibri territorial, la indústria d'aquest país o és per tot el país, o realment sinó tenim un problema d'equitat territorial, perquè tenim un país que funciona a dues velocitats. Més que equitat de gènere amb els criteris, si veuen que en el món de l'emprenedoria industrial existeix o no una certa paritat o si hi ha dificultats quant al gènere.

I em preocupa també la qüestió que té a veure amb l'impacte ambiental dels projectes. És a dir, no tant si es té en compte o no, per exemple, la transició energètica com un criteri per emprenedoria i únicament i exclusivament en criteris de sostenibilitat, tant financera com ambiental, però sobretot quan parlem amb el món empresarial, sobretot financera, sinó si aquestes noves tecnologies o si aquesta transició ecològica, més enllà de la transició energètica, és també un món d'oportunitats per la indústria. I, per tant, si a més a més de la descarbonització i de l'impacte ambiental que té la indústria en el planeta, doncs si podem copsar-ho com una oportunitat de reindustrialització, sobretot en aquells sectors que veiem que estem perdent competitivitat.

I també els hi pregunto amb aquesta clau de competitivitat, si creuen també que el factor energia pot ser en el nostre país un factor de competitivitat, més enllà del factor bàsic de salaris precaris o, en fi, el que històricament malauradament ha estat aquest país en alguns sectors, doncs si en el sector de la indústria ho poden veure també com un element d'oportunitat per la competitivitat de les nostres empreses i, per tant, del futur empresarial.

I de nou moltes gràcies per la feina que fan.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de la CUP amb la seva diputada, la senyora Laure Vega, endavant.

Laura Fernández Vega

Bona tarda. Agrair-los que hagin vingut aquí. Jo els diria..., bé, estic aquí..., jo els diria que és interessant, quan ningú s'emporta per clixés. Jo no ho faig quan escolto les compareixences i els recomano que no facin tant de cas als grups que els agradaria dir això. Perquè, en realitat, almenys des que sóc aquí, no és cert. La CUP mirem amb molta preocupació la caiguda dels sectors productius, especialment el de la indústria, el que passa és que segurament tenim un anàlisi una mica diferent. Una anàlisi que, d'altra banda –i m'agradaria compartir-ho amb vosaltres perquè tinc una pregunta sobre això–, no ens inventem. Són Libertad González, de la Universitat Pompeu Fabra, i Tetyana Surovtseva, de la Universitat de Barcelona, que van fer fa poc un estudi bastant interessant en el que parlaven que..., la pregunta era si més turistes promouien l'ocupació social, en el qual, després d'un estudi comparat amb diferents ciutats europees i entorns al voltant, es deia que sí que es genera un tipus de feina en relació amb el sector turístic, però que la que queia especialment era la del sector industrial i que, de fet, quedaven en total de zero, és a dir, equilibrades.

Per tant, no s'acaba de generar treball en si mateix sinó que es desplaçaven les formes de treball. Per això nosaltres moltes vegades el que diem és que és incompatible la inversió en determinats sectors amb seguir parlant una vegada i una altra de la industrialització que està per venir i que jo almenys, que soc de Sant Boi del Llobregat i he conegut bastant quan hi havia empreses i hi havia indústria des de, què? 2005, que escolto molt allò de la industrialització però que no he vist cap aposta seriosa en aquest sentit. De fet, també en aquest sentit, voldríem saber també com ho veieu vosaltres i si això que diu aquest estudi –no jo–, entre d'altres estudis, com ho han vist i com ho han palpat.

D'altra banda, dir que també una de les coses que diem normalment és que, home, evidentment hi ha un problema amb la burocràcia, això ho comprem, però que la idea de l'intervencionisme de l'Administració, que seria el gran problema de les pimes, no seria del tot així, perquè el que ens trobem és que moltes vegades, petita i mitjana empresa, creiem que el que es veu és ofegada precisament per altres grans empreses que realitzen pràctiques abusives quan subcontracten, quan no paguen en determinats moments les factures que fan i per tant les cadenes tenen una

concentració molt gran en grans empreses que poden jugar amb aquest tipus de pràctiques que no s'haurien d'admetre, i creiem que això actualment és una de les coses que més ofega la petita i mitjana empresa.

I que, per desgràcia, s'intenta plantejar moltes vegades com que tots els grups empresarials o de defensa de l'empresariat són el mateix i considerem que no és així. Així com podem veure que Pimec té una sèrie de posicions, creiem que Foment moltes vegades en té unes altres.

Simultàniament també veiem amb molta preocupació i ens agradaria saber la vostra opinió el desplaçament que està havent-hi en el pes de les rendes de capital i de les rendes de treball. Sortia l'altre dia que era a *La Vanguardia*, però no n'estic segura, que ja a nivell mundial i per primera vegada era d'un terç el diferencial entre capital-treball i capital o sigui, entre les rendes de capital i rendes de treball. Això a nosaltres ens preocupa, perquè avui dia la veritat és que és molt difícil que per raons de benefici empresarial, o sigui de benefici econòmic perdó, t'hi posis en una empresa que sigui d'aquest sector productiu, perquè és molt més fàcil comprar pisos a l'Eixample, trossejar-los i treure un rendiment net amb molta més facilitat i això és un desincentivador, molt més que qualsevol discurs que pugui fer jo, la veritat. Per tant creiem que precisament si es vol tenir una economia productiva real ha de tenir a veure amb això.

Altres coses que vam proposar perquè està molt bé fer una, no ho sé, una insígnia, un *Made in Catalonia*, no és un problema això, de fet crec que ara fa poc vam donar suport a unes esmenes en aquest sentit, però creiem que hauria d'haver-hi altres coses. Per exemple, sempre hem proposat des d'abans dels aranzels, especialment durant els aranzels, que caldria fer rondes d'inversió a través de l'ICF en comptes de fons que mai no són realment dirigits, fons d'inversió i capitalització que servissin per avançar en posicions estratègiques.

I estic llegint una moció que vam portar nosaltres, inversió directa a Catalunya que complementés cadenes de valor industrial existent i que tot això es podria treure d'altres tipus d'ajuts a fons perdut que s'acaben emportant moltes vegades precisament empreses internacionals, que són les mateixes i això sí que ho hem criticat molt durament, que després deslocalitzen o que desenvolupen pràctiques

abusives aquí, com també hem vist amb empreses que tenen seu aquí a Catalunya però també a França, ho vam veure amb una empresa que es dedicava a l'embotellament de vi i que llavors ells mateixos podien anar trencant diguem o destrossant l'empresa d'aquí perquè entrava en contradicció amb ells mateixos.

Creiem que és important que si es donen ajudes públiques hi hagi un retorn al territori, i això es fa quan no pots deslocalitzar, si deslocalitzes ho tornes, això creiem que serviria per fer inversions molt més grans, precisament en els sectors que ens interessa. Llavors, creiem que és una proposta que és bastant raonable i que no ens vam inventar nosaltres és com es va construir la socialdemocràcia a Suècia.

I, per últim, m'agradaria saber per què creuen que és tan difícil aconseguir aquest talent que deien que prové de la formació professional. Perquè ho han comentat, és una de les coses que surt moltíssim a dins d'aquí, el tema del talent, o sigui, per què hi ha manca de talent provinent de la formació professional. Jo crec que és un tema que ha planat moltes vegades des de diferents grups i m'agradaria saber quines són les raons per les que vostès creuen que manca actualment aquest talent, si és una qüestió d'oferta, si és una qüestió de condicions, si és una qüestió que s'ha estigmatitzat o tot junt, com ho veuen.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit dels Socialistes, amb la seva diputada Conchi..., a veure, que ara no me'n recordo...

Conchi Jiménez Cruz

Jiménez.

La presidenta

Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, primer de tot donar-los les gràcies. per haver vingut aquí, a aquesta comissió, a fer l'explicació. Faré un parèntesi abans de començar a fer unes preguntes i unes qüestions. Lli comentaré al diputat senyor Canadell que no es pot quedar només

amb el titular, amb el titular de les coses, sí que és cert que sortit que hi ha hagut un increment de la pobresa, però m'agradaria que hagués acabat de llegir el que posa aquest informe i és que és causat entre altres coses, sobretot per la «vivenda», per els preus abusius de la «vivenda» i per la feina en precari o sigui, pels salaris que la gent no té per pagar tot el que..., (*Veus de fons.*) No, no és el salari mínim, són els salaris que es paguen des de les empreses. És lamentable que el 2026 estem parlant que la gent té salaris precaris, per això potser ve derivat aquest increment de la pobresa.

Quan vulgui, seiem i comencem a treballar per resoldre aquest problema, sinó, ja treballarem nosaltres, no pateixi. I em focalitzo. Jo he estat mirant el programa el Govern –nosaltres som el Grup Parlamentari que donem suport al Govern–, el Govern té el Pla Impulsa que va posar en marxa. Dintre del Pla Impulsa té moltes línies i moltes mencions al tema de la innovació i per generar. I mirant les pàgines, així, fent una ullada, ara escoltant la seva intervenció i jo he vist que hi ha programes com el programa Emprèn Cat, que dona suports i impulsa l'emprenedoria, el programa Primer, la xarxa Emprèn, serveis per emprendre i també ens consta que Acció està fent programes. Ho dic perquè també creiem que s'està movent.

Vostè quan parlava de que s'havien reunit també amb legislatures anteriors, amb altres governs la pregunta primera és si ara també s'han reunit per mirar totes aquestes línies, si estan encaixant dintre d'aquestes línies de promoure aquesta emprenedoria i treballar plegats amb Govern i si podem recolzar i ajudar doncs aquí estem.

També no m'ha quedat clar si estan participant o han fet aportacions al Pacte Nacional per la Indústria. Suposo que com a col·lectiu és cert que aquest Pacte Nacional per la Indústria s'ha obert a moltíssims més col·lectius que abans i si han pogut tindre l'oportunitat de fer aportacions.

Una altra cosa que no m'ha quedat massa clar és quan parlaven de la formació professional. Una mica deien, si no he entès malament, que treballaven per millorar i per intentar buscar una mica tot aquest talent que necessiten i vincular-lo més a la formació professional, si ens poden fer una mica més d'explicació sobre realment com es treballa i quines necessitats veuen o què estan fent vostès des de la seva

entitat i això, si s'han fet alguna reunió amb la Conselleria d'Empresa i Treball per manifestar.

I també una qüestió, és curiositat, quantes empreses estan formant part de la seva entitat per tindre..., només per coneixement, eh? I res més, crec que ha sigut interessant. Creiem que el recolzament als emprenedors s'ha de fer, evidentment, creient que s'ha d'apostar. Catalunya està..., la majoria de les seves indústries són indústries petites la gran majoria, per tant, jo crec que tot el suport a aquesta emprenedoria i al recolzament no només de les noves, a les que vulguin implementar-se, sinó a la innovació de les que ja estan, que s'han d'anar millorant.

I jo crec que des del nostre grup parlamentari tindran tot el recolzament i tot el que necessitin.

I gràcies de nou.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn dels compareixents per poder...

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Tenim un parell d'hores, no?

La presidenta

Sí, un parell de dies. (*Fortes rialles.*) Doncs vinga, som-hi.

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

És desbordant realment –gràcies–, és desbordant realment abordar en cinc minuts, totes aquestes qüestions; deu. A veure, per ordre jo no sabia si anar responnent qüestió per qüestió, però he anat d'alguna forma prenent notes i jo crec que cada resposta donarà una mica de resposta a tothom.

Primer Joan, jo crec que..., senyor Canadell, jo crec que la virtut dels catalans és a la vegada la nostra pedra, valgui la redundància, la nostra pedra a la sabata, perquè tenim aquella dita que diuen que *Els catalans, de les pedres en fem pans*, i aquest és el problema, ens sentim autosuficients i com que ja ens deixaran fer, ja faran, no?

ja faran, i aquest és el problema quan tenim una mirada cap a la indústria i cap a l'empresa, ens passa això, que sembla que l'empresa ja vagi pel seu compte, perquè està plena de gent poderosa, que després cau en el biaix, que parlava la diputada de..., ho diré..., de la CUP, que no hi és, em sembla, està aquí davant, ah, gràcies, i deia això, quin és l'abús de poder que en feien alguns empresaris pel fet de ser grans i pel fet de ser...

Bé, jo crec que si alguna cosa estem d'acord amb tots, amb tothom, és que –almenys des del nostre punt de vista–, és que els valors d'una societat es construeixen des d'una economia productiva, i com deia aquell, no d'una economia extractiva. L'economia productiva és aquella que construeix en base actius que tenim per poder prosperar i progressar, aleshores això toca tot, la creació d'oportunitats, toca la creació de llocs de treball amb valor, toca la creació d'un teixit social i un teixit d'inquietuds compartides i d'alguna forma, jo crec que això és el que vol fer els premis Fet a Catalunya.

Amb relació a una segona pregunta es va suspendre aquest segell Fet a Catalunya, nosaltres quan pensem en els Premis Fet a Catalunya pensem en un model que tant de bo fos copiable per qualsevol comunitat autònoma, és a dir, quan nosaltres pensem en termes de la nostra capacitat, que és molt petita, és molt poqueta i que pensem en el que fem per reconèixer aquest esforç que es fa des de Catalunya, ens agradaria en realitat –i ho hem dit més d'una vegada en algun dels nostres actes–, que hauria de ser un model copiable, i tant de bo hi haguessin els Premis Fet a Cantàbria i els Premis Fet a Extremadura i els Premis Fet a tot arreu, perquè creiem que aquesta empenedoria llavor, aquesta empenedoria que jo deia invisible, existeix a tot arreu del territori.

Respondré a una altra pregunta. Sobre el buidatge de Catalunya, efectivament, nosaltres i d'això de les pedres i els pans ens tirem pedres al terrat, nosaltres, perquè en la decisió de convocar els Premis Fet a Catalunya hi ha la decisió d'intentar treballar des del territori i els Premis funcionen de la següent manera. Nosaltres convoquem aproximadament el 15 de setembre i tanquem el termini de convocatòria el 15 de novembre per donar deu dies escassos, dotze, tretze dies escassos al jurat que deliberi sobre els projectes presentats, i el 28 de novembre, normalment sol ser

l'últim dijous de mes, l'últim dijous de novembre, es fa una petita gala, una petita entrega dels Premis. Anem així de ràpid, perquè com que tots som voluntaris, si ens dediquem massa hores, després no ens dediquem a lo nostre, als nostres projectes, anem així de ràpid.

Però una de les decisions que hem pres és que volem sortir d'aquest capitalisme de Barcelona, que ha d'existir, però que dona un biaix terrible a tot el territori. Quan Barcelona s'ho endú tot, el territori queda buit. I hi ha *la España vacía*, però també hi ha la Catalunya *vacía*. Girona podria ser un hub important una mena de Gàl·lia, d'ecosistema que s'autoprotegeix i que hi ha molta indústria, sobretot al sector agroalimentari i que és així, però no existeix en gaires llocs més. Escassament hi ha Terres de l'Ebre, escassament a Lleida, hi ha dos o tres empreses que podríem dir tots els noms de memòria, però hi ha poca cosa més en aquest sentit. Hi ha poc tractor.

Nosaltres cada gala l'hem feta, o cada entrega de premis l'hem feta en una província diferent, és a dir, no venim a Barcelona, vam venir a l'última edició perquè enteníem que era una cinquena edició i la vam voler celebrar com un aniversari d'haver arribat a la cinquena edició, però la primera la vam fer a Sant Antoni de Calonge, la segona la vam fer a Granollers, la tercera la vam fer a Lleida i la quarta a Montblanc. La cinquena la vam fer a l'Ateneu Barcelonès perquè, a més a més, volíem tocar aquest concepte d'indústria i cultura.

L'Ateneu barcelonès va ser un palau que va pagar un empresari de Vic perquè la seva filla pogués venir a estudiar aquí. Ara es compren habitacions a cinc-cents euros al mes amb un llit compartit a vegades. Aquella època va poder fer el palau que ara acull l'Ateneu barcelonès.

És a dir que sí que ens agradaria que els Premis Fet a Catalunya, el segell Fet a Catalunya fossin un model que els altres poguessin seguir perquè el nostre biaix, el nostre... –com ho deien?–, el nostre clixé és l'emprenedor, l'empresari, l'estudiant de la formació professional que veu dues sortides. Una, me'n vaig de cambrer o me'n vaig a l'estranger. Me'n vaig a servir on no tinc pla de carrera, on no tinc possibilitat de créixer, on no tinc possibilitat que l'empresa em pagui un màster per especialitzar-me, on no puc adquirir coneixements nous.

Un cambrer és un cambrer tota la vida –i perdoneu-me, no vull faltar a aquesta professió–, o me'n vaig a l'estranger, on la inversió que ha fet el meu país perquè jo pugui aprendre, perquè jo pugui estudiar, perquè d'allò, me l'enduré, l'exportaré. Aquesta no és l'exportació que la indústria pretén. La indústria el que vol és retenir el talent aquí per després poder exportar els seus productes. No sé si estic contestant. Jo crec que vaig contestant una mica a tot arreu sobre els estudiants, sobre l'economia de turisme i serveis versus l'economia industrial, sobre aquest fet d'autoestima.

Entraré una miqueta més en els premis, perquè el Grup del PP em preguntava sobre els riscos. He anotat la inconsciència dels emprenedors. No sé per què. Possiblement sí que hem de defensar que moltes vegades mirar un emprenedor a la cara és veure un *friqui*, un inconscient que a vegades li diríem, escolti'm, jo promoció l'emprenedoria, jo escric llibres també d'emprenedoria, però si us plau no s'hi fiqui. (*L'orador riu.*) No s'hi fiqui perquè és una tortura. És una tortura perquè és estar en contra de tot. Sí, fa il·lusió, un inverteix, hipoteca casa seva, el seu pis per poder pagar les nòmines aquell mes perquè no d'allò, ho hem fet tots, jo vaig caure en aquesta qüestió. És una inconsciència, és com una guerra constant, no? Abans parlàvem en el dinar que ja no és Barça contra Madrid, és una guerra contra els uns contra els altres. Doncs això és igual. Sembla que ser empresari sigui una guerra.

Entrant en el tema dels premis en si. Sí, nosaltres vam voler ser molt executius i a vegades això ens dona un biaix que aquest voler ser executius i voler atendre un tipus d'emprenedor que és invisible, com he dit varies vegades, doncs requereix relaxar el protocol i no fer com altres entitats i altres premis, que donen protocols severos i exigents. Nosaltres ho tenim molt fàcil. Nosaltres vam dir, un emprenedor pot fins i tot no estar constituït com una empresa, pot ser un estudiant d'enginyeria de qualsevol carrera de la universitat o de formació personal que tingui una idea i que ens la pugui presentar perquè, a través de la visibilitat altres empreses la puguin veure. Això ja ens ha passat. Des de la idea de soc un estudiant fins a una empresa i això sí, vam fer un tall, una empresa constituïda ja dins de Catalunya fins a set anys de vida.

Set anys de vida que vam entendre que són els dos primers segles d'un cicle d'emprenedoria, des que dissenyo el producte fins que faig el *go-to-market* que diem la sortida al mercat i començo a veure efectivament si obtinc valor o no obtinc valor del mercat. A partir d'aquí demanem conforme és empresa constituïda a Catalunya, conforme la majoria del producte és fet a Catalunya i amb recursos de Catalunya i amb persones de Catalunya, i el que els demanem és a més a més que ens facin un projecte que tingui molt a veure amb la indústria que volem en el futur. Faré meva aquella frase que no recordo de qui és, que és: «la indústria serà sostenible o no serà», i aleshores la faig meva (*Veus de fons.*) Perdó? El temps..., i aleshores la faig meva i faig això, la indústria serà sostenible o no serà.

I els demanem això, que en la memòria del projecte siguin sensibles a explicar del seu projecte què hi ha amb relació al medi ambient què hi ha amb relació a la sostenibilitat, què hi ha amb relació a la paritat, què hi ha amb relació..., però a vegades, com tot, com sempre passa, la realitat ens esclafa, i la paritat en aquest sentit he de dir que és molt complicada. Hem procurat convidar sempre en tot moment el conferenciant de qualitat que ve a les nostres entregues de premis que sigui sempre empresària, emprenedora, per intentar també traccionar aquí i poder explicar quan expliquem alguna cosa que també el gènere femení també és indústria i és emprenedoria.

I quant a les col·laboracions amb les patronals he de dir que fins avui –i hi insisteixo per quarta vegada–, agraeixo que ens hagueu obert les vostres portes. Fins avui nosaltres som els rarets de la família. Mireu, jo fa deu, dotze anys vaig assistir també aquí juntament amb la FEJEC la Federació d'Entitats de Joves Emprenedors de Catalunya, hi vaig assistir i no soc de la FEJEC perquè la nostra entitat és possiblement l'única –i no voldria posar la mà al foc perquè pot ser que no sigui l'única–, que en els estatuts no té tall d'edat per ser emprenedor, i d'aquí la nostra voluntat d'inclusió.

Nosaltres creiem que un emprenedor no ha de ser sí o sí jove, un emprenedor pot ser emprenedor sempre, a qualsevol edat, i aleshores això per nosaltres és una bandera, en fem bandera. I nosaltres hem premiat emprenedors que, un cop jubilats o un cop retirats en contra de la seva voluntat de la feina als cinquanta-cinc anys,

cosa que ja sabeu que és impossible optar de nou al mercat laboral a partir dels cinquanta-cinc anys i jo n'escric abastament al LinkedIn d'això, doncs li donem la possibilitat que pugui emprendre, i aquí també la dificultat i la mirada enrarida que li fem a un emprenedor de seixanta o de seixanta-cinc anys, perquè la societat ens el mirem estranys.

Tinc més coses a respondre però m'agradaria que el Pere ens parlés de la formació professional. Per nosaltres la formació professional és clau l'hem posat sobre les..., i tens un minut i mig, eh?

La presidenta

No, no, us passeu d'un minut...

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Ah, ja ens passem? Doncs res, el Pere ràpidament...

Pere Avellà i Bonet (secretari Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

Jo en necessito un...

La presidenta

No, no, el teniu...

Pere Avellà i Bonet (secretari Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

No, no, jo m'agrada molt el futbol i vaig de cara barraca, llavors... Senyor Canadell és el 29 de maig el dia de..., volem proposar la formació professional, té uns motius en concret però no em vull estendre ara en aquest moment. Senyor Elena completament d'acord amb tot el que ha dit del territori, el meu company Oriol ja els ha explicat el per què. Senyora Esteller, sí, el jovent no ho contempla, però és el que estem intentant nosaltres ajudar, que perquè hi hagi l'emprenedoria, que hi hagi aquest punt d'ajut al que és el *management* i poder crear a partir de la idea que tenen. Impacte en tenen molt, hi ha empreses que han aixecat cèntims al darrere. Fem seguiment de totes elles, recolzament, i tenim el que en diem nosaltres el

projecte Coneecta, amb dues es, que és crear comunitat entre la gent que s'ha presentat als premis, que ha tingut les idees i els empresaris que ens donen suport.

Dificultats a l'inici? La soledat que té l'emprenedor, la paraula soledat surt sempre i evidentment, aquest punt de carència de gestió. El criteri dels projectes els ha explicat l'Oriol, col·laboracions –i entro una mica dintre de la part de la formació–, bé, hi ha les cambres de comerç hi ha el projecte dels tutors mancomunats, que no ho sé, suposo que vostès coneixen, jo soc tutor mancomunat del Vallès Oriental i és un projecte que ajuda molt tant a l'empresa, com a l'institut, com sobretot a l'alumne.

Cada vegada que un alumne entra a treballar en un lloc em dona una satisfacció personal important, més que res perquè les empreses van molt necessitades de determinats perfils, hi ha molts bons professionals i hi ha molta gent que els explica com funcionen les coses i és un plus que gent que ja té una mica d'estudis en aquest sentit pugui entrar a l'empresa i, gratament, la gran majoria dels nanos que hi ha ara a les empreses se'ls queden en plantilla, amb la qual cosa és un motiu de satisfacció.

Senyor Ramírez estic..., no pensava que diria mai que estic d'acord amb algú de VOX, perdoni, (*Rialles.*) però sí, estic d'acord amb la part del finançament i la part de la burocràcia, són de les coses que els preocupa més als emprenedors. La pressió fiscal evidentment també.

l'impacte social, senyor Mijolet –dispensi si no li he dit bé el nom–, he pres el..., impacte social i territorial evidentment és molt important per nosaltres. Quant al tema de gènere la gran majoria d'empreses que han guanyat han sigut capitanejades per dones, inclús la de la quarta edició, el noranta per cent de la plantilla era de dones i nosaltres considerem, o sigui, no vam fer el Premi Emprenedoria Femení perquè no pensem que s'hagi de discriminar, sinó que és una cosa que, al final, t'han de valorar com a emprenedor, no com a gènere, sinó com a capacitat professional.

Perdonin..., he intentat respondre una mica..., senyora Vega, el que m'ha preguntat o el que ens ha preguntat dels desplaçaments, rendes i..., evidentment nosaltres entenem que estem d'acord que és un problema que hi ha, que es desplaça cap a altre tipus de sectors, nosaltres volem que es quedi a l'industrial per la reindustrialització del país, però després ja ha fet algun tipus de qüestions que ja són més polítiques i nosaltres aquí ja no entrem a valorar, eh?

I ja per acabar i no els empipo més, sí que en el seu moment jo m'havia reunit amb el senyor Albert Castellanos quan era el secretari general d'Economia, si no estic equivocadament, i era el CEO d'Acció, li vam presentar la NEEC, però poc després van haver-hi eleccions i ell va deixar el càrrec i va quedar aquí una mica..., i com diu el president Brutau, estem aquí una mica a iniciar aquest camí amb vostès, acompanyats de vostès.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Bé, no sé si hi ha alguna pregunta més o alguna cosa que us hagi quedat..., no? Doncs gràcies. Gràcies per la vostra compareixença i bé, fins aviat.

Moltes gràcies.

Oriol Brutau Vallet (president de Nous Empresaris i Emprenedors de Catalunya, NEEC)

La Gina i en Miquel repartirem..., nosaltres no tenim gaire..., però el poquet que tenim us ho repartim, és un petit obsequi.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta

Diputats, hauríem de donar començament a la segona compareixença si us plau.

(Pausa.)

Compareixença d'una representació del Comitè d'Empresa de DiR Aeròbic per a informar sobre la situació laboral dels treballadors

357-00997/15

Bona tarda, continuem en la Comissió d'Empresa i Treball i ara començarem la segona compareixença, que venen avui aquí els senyors Kedar López Gil, delegat de prevenció de DiR Aeròbic, del Comitè d'Empresa de DiR, i la senyora Carmen

Meilán Guerrero, presidenta del Comitè d'Empresa, també dins del Comitè d'Empresa, per parlar-nos sobre la situació laboral que tenen els treballadors.

El *timing* és que vostès tenen quinze minuts, se'ls reparteixen com vulguin i després intervindran cadascun dels grups parlamentaris per un temps de cinc minuts cadascú, després vostès podran donar resposta a les preguntes que els facin per un total de deu minuts. I si hagués necessitat de repreguntar o algun aclariment se continuaria, d'acord? Doncs comencem? Qui comença? (*Veus de fons.*) Sí? Dono la paraula al senyor Kedar López.

Kedar López Gil (delegat de prevenció de DiR Aeròbic)

Senyores i senyors diputats, bona tarda. En primer lloc voldríem agrair-vos l'oportunitat de comparèixer avui en aquesta cambra. No és només una formalitat, per nosaltres és l'únic altaveu que tenim després de molts intents de diàleg ignorat. Som la Carmen Meilán i Kedar López, som delegades sindicals de Comissions Obreres i membres del Comitè d'Empresa de DiR Aeròbic, una de les empreses clau dins del Grup DiR. La Carme i jo som tècniques d'activitats dirigides, portem més de divuit anys dins de la casa, de l'empresa DiR. Les tècniques de DiR Aeròbic som qui cada dia obre els clubs, qui motiva els usuaris i qui vetlla per la salut de milers de ciutadans i ciutadanes de Barcelona. Som literalment la cara i el cor de l'empresa.

Però som aquí perquè aquesta cara s'està desdibuixant una mica. El Grup DiR, pioner des del 1979, no hauria arribat mai on és sense l'esforç d'una plantilla compromesa. Malauradament, aquesta trajectòria d'èxit s'ha construït massa sovint d'esquena als drets laborals. La crisi de la covid-19 va ser difícil per tothom, però en el nostre cas va arrelar una praxi empresarial molt preocupant. Mentre la plantilla es trobava en ERTO des del primer minut, l'empresa demanava a les clientes i clients que no deixessin de pagar les quotes per solidaritzar-se amb les treballadores i garantir el cobrament de les nostres nòmines, una afirmació que no era certa, i que ens va deixar desemparades i sense informació.

És aquí on entra la responsabilitat d'aquesta institució. El Govern de la Generalitat va concedir al Grup DiR 2,6 milions d'euros en préstecs participatius, dels quals ja se n'havien aportat 1,46 milions a través de HVACSA, l'objectiu d'aquests diners públics era clar, garantir la viabilitat de l'empresa i fer front a la caiguda d'ingressos

per protegir l'activitat. Però què s'ha fet d'aquests recursos de la ciutadania? En lloc de protegir el capital humà, l'empresa va optar per esgotar totes les vies d'ERTO, precaritzant així els nostres ingressos fins al límit, substituir professionals per pantalles. Sota el nom de digitalització s'estan buidant sales de professionals per posar vídeos i retransmissions en directe des dels altres clubs. Això no és innovació, és destrucció dels llocs de treball i pèrdua de la qualitat de servei.

Quan les treballadores ens vam decidir a organitzar-nos per defensar-nos arrel de la covid la resposta no va ser el diàleg, sinó la por, les pressions i fins i tot l'acomiadament de companyes amb dècades d'experiència. Vam descobrir per sorpresa que l'empresa ja s'havia dotat d'una representació significativa que signava els seus documents i acceptava polítiques que ens perjudicaven directament. Per això vam fer el pas, perquè la salut dels ciutadans no pot ser una excusa per la precarietat de qui la gestiona.

Senyores i senyors diputats, no venim a buscar confrontació buida, sinó demanar responsabilitat. No és ètic que una empresa rescatada amb diners públics vulneri els drets laborals i substitueixi el valor humà per pantalles gegants. Confiam que aquesta cambra vegi perquè els ajuts públics i els drets dels treballadors i treballadores vagin sempre de la mà.

Moltes gràcies.

Dono pas a la meva companya, que detallarà una miqueta més la situació.

Gràcies.

Carmen Meilán Guerrero (presidenta del comitè d'empresa de DiR Aeròbic)

Bona tarda a tots i a totes. El meu nom és Carmen Meilán, delegada de Comissions Obreres i presidenta del Comitè d'Empresa de DiR Aeròbic. És per mi un honor poder-me adreçar avui a totes i a tots vosaltres per traslladar-vos la situació en la qual ens trobem les persones treballadores del Grup DiR. Com ja ha dit el meu company, la nostra empresa forma part d'un grup d'empreses amb un mateix administrador, en què les persones treballadores estan subjectes al mateix conveni col·lectiu, comparteixen la mateixa seu social, depenen del mateix Departament de Recursos Humans i realitzen les mateixes tasques.

Aquesta situació demostra que ens trobem davant d'un grup patològic d'empreses, no reconegut, amb l'única intenció d'impedir que les persones treballadores es puguin organitzar. Fa sis anys érem més de cent setanta-cinc persones treballadores a DiR Aeròbic i actualment som menys de quaranta. El mateix mes que vam ser escollits pels nostres companys i companyes l'empresa va subrogar més de la meitat de la plantilla a una altra empresa del grup sense representació sindical i va frenar totes les noves contractacions per la nostra empresa. Aquest fet ens obliga a demostrar per la via jurídica l'organització irregular de la companyia, amb l'objectiu de garantir els drets d'organització de les persones treballadores.

Les delegades de Comissions Obreres del Comitè d'Empresa sempre hem prioritzat la negociació per sobre del conflicte. Tanmateix, tot allò que hem aconseguit ha estat exclusivament per via administrativa i judicial, ja que en cinc anys no s'ha aconseguit ni un sol acord per voluntat pròpia de l'empresa. Totes les accions empreses han estat resoltes favorablement per la representació de les persones treballadores. Requeriments de la Inspecció de Treball, sancions econòmiques per vulneració de drets, desestimacions de recursos presentats per l'empresa, processos col·lectius laborals amb resolució favorable... A continuació fem un breu repàs de les resolucions administratives i judicials que posen de manifest el perfil empresarial de què estem parlant.

Dret d'informació i taulells d'anunci, 18 de març del 2021, denúncia per manca de taulells d'informació, la Inspecció de Treball ens dona la raó i sanciona l'empresa; 5 de juliol del 2025, quatre anys després, finalment es van instal·lar els taulells, quatre anys per garantir un dret bàsic com és la informació. Pla d'igualtat. El primer document lliurat per l'empresa era incomplet, sense diagnòstic, sense mesures, sense registre salarial, ni protocol d'assetjament; 13 de gener del 2021 denunciem a la Inspecció de Treball, ens dona la raó i requereix un pla d'igualtat amb participació sindical.

Pla de prevenció de riscos laborals. El primer document que ens va aportar l'empresa contenia dades falses i entrevistes inexistents amb les persones treballadores; 13 de maig del 2021, la Inspecció de Treball requereix un nou pla de participació sindical. Avui, encara sense un pla efectiu mancances greus com micros de recanvi

pels companys i les companyes que fan activitats dirigides, micros pels companys i companyes que estan a les piscines i han de fer les seves activitats sense un micro. Formació específica sobre els riscos laborals de les persones treballadores, vigilància de la salut adequada als riscos laborals de les persones treballadores. Temperatures inacceptables als clubs, i sobretot a les piscines, quatre anys reclamant seguretat i salut en el treball.

Cobrament de variable durant les vacances. L'administrador únic de l'empresa DiR Aeròbic va rebutjar en l'últim moment l'acord que havíem aconseguit amb la representació de l'empresa per cobrar el complement d'incentius per activitat durant les vacances. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ens dona la raó. L'empresa recorre al Tribunal Suprem, que desestima el recurs. Quatre anys esperant justícia per no empobrir-nos durant les vacances.

Dret d'informació Article 64 de l'Estatut del Treballador. Denúncies per vulneració del dret en casos com gestió de les mascaretes durant la pandèmia, tancament d'un centre de treball sense traslladar la informació al Comitè d'Empresa. Subrogació de personal a altres empreses del grup, digitalització dels serveis sense consulta prèvia. Aquesta última acció ha provocat pèrdua dels llocs de treball, com explicava el nostre company. I trasllat a altres empreses del grup sense representació sindical.

A pagada general del 25 d'abril del 2025, moltes persones treballadores vam acudir o ens vam quedar als centres de treball per responsabilitat. L'empresa va descomptar el complement d'activitat atès que, òbviament, no hi havia subministrament elèctric i no es van poder dur a terme les tasques corresponents per causes totalment alienes a la voluntat de les persones treballadores, 3 de setembre del 2025, la Inspecció de Treball obliga a l'empresa a abonar la quantitat íntegra del complement.

Denunciem una situació de vulneració sistemàtica dels drets laborals que no poden continuar sent ignorada com, per exemple, jornades laborals irregulars. Ens trobem davant de jornades laborals que incompleixen clarament la normativa vigent, amb dos o més talls dins d'una mateixa jornada laboral. Aquesta pràctica, ja de per si abusiva, esdevé encara més greu en el cas de jornades parcials com les nostres,

que l'empresa fragmenta de manera extrema, precaritzant encara més les condicions de vida i de conciliació de les persones treballadores.

Manca d'espais de descans dignes. Arran de les darreres obres realitzades al club DiR Tuset, la direcció va eliminar l'espai de descans de les persones treballadores, un espai essencial, on també podien menjar. Avui aquestes persones es veuen obligades a menjar a les escales d'accés al club o a desplaçar-se a un supermercat proper per poder fer ús d'un espai mínimament habilitat. Aquesta situació és indigna, inacceptable i contrària a qualsevol criteri de salut laboral.

Inexistència del calendari laboral individual per les persones treballadores. L'empresa incompleix l'obligació de facilitar el calendari laboral individual a les persones treballadores. Aquesta manca de transparència impedeix saber quantes hores s'han treballat anualment i dificulta, quan no impossibilita, la regulació de l'excés de jornada i la seva corresponent compensació. Sense calendari no hi ha control i sense control hi ha abús.

La nostra reivindicació final és que els tècnics i les tècniques cuidem la salut i la qualitat de vida de la ciutadania, però l'empresa no cuida les persones treballadores. Exigim a les institucions competents compliment estricte de la legislació laboral, aplicació immediata de les sentències fermes respecte els drets laborals, i que la representació de l'empresa disposi de plena capacitat de negociació i de decisió. Que l'administrador únic de l'empresa DiR Aerobic no invalidi ni trenqui els acords assolits.

Per tot això i en nom de totes les delegades i persones treballadores de DiR Aeròbic, som aquí avui per fer visibles aquestes vulneracions, per exigir respecte i compliment de la normativa laboral, per reafirmar el nostre compromís amb la justícia, la igualtat i la dignitat de la classe treballadora.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor López i senyora Meilán. Ara serà el torn dels diferents grups parlamentaris. I, en primer lloc, intervindran els que han proposat la compareixença,

en aquest cas des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, amb la diputada Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Benvinguts i benvingudes a la Comissió d'Empresa i Treball, malgrat que pel tema que vostès avui venen anar a explicar tant de bo no haguessin de ser avui aquí, perquè aquest és el Parlament de Catalunya, aquesta és la casa de tots els catalans i catalanes, la casa de tots els treballadors i treballadores i les portes d'aquesta comissió són obertes perquè vostès puguin venir a explicar el que avui ens han explicat, però com dic, tant de bo no haguessin avui d'estar avui.

I, a més, els hi vull fer un agraïment, perquè formen part d'una de les potes democràtiques bàsiques del nostre país, que és el món sindical. Moltes vegades es qüestiona l'eficàcia, l'eficiència, la raó de ser de la defensa dels treballadors i de treballadors, que pensem que tots els drets ja els tenim conquerits, o bàsicament tots els drets ja són conquerits, i la feina que fan els sindicats i les persones, els delegats sindicals representant dels sindicats l'any 2026, com deien i fa un moment també ha sortit el tema, és essencial. Ho veiem en el seu cas, en una gran empresa, una empresa que coneixem segurament tots i totes els que estem aquí.

És essencial la feina que vostès hi fan, perquè és una feina totalment altruista, vostès hi donen la cara, segurament i moltes vegades per rebre queixes, que no fan la feina del tot com l'haurien de fer..., i bé, què els hi hauré d'explicar jo de tots els comentaris que vostès reben. I jo, i en nom de tot el meu grup parlamentari els hi vull agrair aquest pas endavant que van fer en el seu dia per voler representar els treballadors i defensar el conjunt dels seus drets.

Parlem dels drets laborals i, com deia, a la compareixença anterior també ha sortit una mica de puntetes la qüestió, drets laborals que no es compleixen, que ens porten a que treballadors i treballadores de Catalunya hagin de treballar en feines precàries, mal remunerades, però també en condicions en el seu dia a dia. I, com dic, estem en el segle XXI, l'any 2026, i fa bastanta vergonya que haguem d'estar parlant de segons quines qüestions i alguns drets que, dia a dia, continuen sent vulnerats.

Vostès ho deien, es dediquen al món de l'esport, al món de la salut i, evidentment, no es poden posar en risc la salut de les persones, ni la salut dels seus treballadors. Perquè comentaven, això de fer les classes amb un monitor en una pantalla, aquest monitor no et diu si estàs fent la postura correcta, si ho estàs fent bé, t'estàs jugant la salut com a usuari d'aquest centre esportiu, si realment no hi ha ningú que t'estigui dient si l'activitat l'estàs fent d'una manera correcta. El monitor de la pantalla no et dirà, ei, posa l'esquena així o posa les cames així, no?, llavors, estem parlant de la salut de les persones quan es fan pràctiques que no són en aquest cas correctes i, com explica, també, hi va la salut dels seus treballadors i treballadores.

Perquè en aquesta comissió hem parlat molt mesos anteriors sobre l'anomenat o mal anomenat moltes vegades absentisme laboral, però és que aquestes qüestions és al que ens porten pràctiques com aquestes, és a vegades el que ens porta aquest, com dic, mal anomenat absentisme laboral. I malauradament d'això moltes vegades no se'n parla amb massa claredat.

Vostè, el senyor López, ho deia, hi ha una vulneració, una empresa que practica vulneració de drets humans, empreses que reben diners públics, és que més igual, encara que no rebi ni un cèntim dels diners públics, que quan els rep a més a més encara, però més igual, o sigui, cap empresa avui dia aquí, en un estat democràtic es pot permetre el luxe de vulnerar cap tipus de drets humans.

Han comentat, han passat de cent setanta-cinc treballadors i treballadores a menys de quaranta. El conjunt han sigut subrogats, s'han fet..., gent al carrer? Ha sigut perquè s'han tancat centres o és únicament una qüestió de subrogació? Després, quan acabem la ronda respon a tot. Una mica que ens expliquin aquest canvi de paradigma, perquè ha quedat una mica clar que la quantitat de cent setanta-cinc a quaranta, però una mica si és això, si és tancament de centres o únicament i exclusivament un canvi de model en l'entesa de les relacions laborals de la seva empresa.

Jo..., nosaltres som el grup que dona recolzament al Govern, tenim contacte directe amb el Govern però bé, crec que la resta de grups parlamentaris sempre que truquen a Govern –i sinó ja em diran que no–, els agafen el telèfon. Si nosaltres podem facilitar un contacte amb la directora general de Relacions Laborals, no sé si han

pogut tenir contacte, ella coneix la situació, nosaltres hem pogut parlar amb ella abans de venir aquí, coneix la situació de la seva empresa, sap i és conscient del què està passant. Nosaltres podem intentar ajudar-los perquè puguin parlar amb ella directament, però ja els dic que és plenament conscient del que està passant i qualsevol cosa en la què puguem ajudar i estar a disposició, doncs aquí ens tenen per ajudar.

I ho deixo aquí que se m'ha acabat el temps i moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Díaz. Ara, per part d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies vicepresidenta. I gràcies al senyor López i a la senyora Meilán per comparèixer avui. I primer que he de disculpar el Jordi Albert, el diputat amb el qual vostès han tingut algun contacte i alguna relació i, per tant, és molt coneixedor, som coneixedors Esquerra d'aquesta situació pel seu treball i pel seu seguiment. Avui no he pogut venir i hem parlat amb ell i, en fi. Jo podria dir dues coses només i plegar, i és, som al 2026 i tenen el nostre recolzament, però com que tinc més temps, diré algunes coses més. Però amb aquestes dues coses, que també n'ha fet referència la diputada del Grup Socialista, som a 2026 i tenen el nostre recolzament.

Perquè abans hem parlat d'empreses i hem parlat d'emprenedoria i sense empreses, és veritat, és difícil que hi hagi prosperitat. Però les empreses són els empresaris, les empreses són els proveïdors, els usuaris, els clients, també els treballadors. I en aquest equilibri és quan la productivitat de la que sovint en parlem i tan necessària, s'assoleix, quan s'aconsegueix. Les administracions també hi som, i les administracions garantim serveis públics, els hem de garantir, no sempre ens en sortim, aquests dies el país n'és un exemple, infraestructures.

Suport a les empreses també, lleis que regulin la convivència i també el tràfic econòmic i seguretat jurídica a totes les parts. Aquest és el rol de l'Administració pública. Per això paguem impostos, també. Perquè sovint es desqualifica molt el pagar impostos, però els impostos són els que garanteixen, no només aquests

serveis, sinó també una altra cosa molt important, que és donar suport a les empreses quan aquestes ho necessiten. Perquè garantim la prosperitat, garantim la productivitat, garantim l'activitat econòmica i garantim els llocs de treball. Per tant, quan a vegades des d'una certa superioritat moral, perquè també a la dreta existeix la superioritat moral, no dic que a vegades a l'esquerra no existeixi, es desqualifica allò públic, costa molt recordar quan allò públic ha salvat moltes vegades la incompetència del món empresarial, també, que s'ha produït, recordo el rescat bancari.

O situacions d'emergència que se'ns han caigut, com la pandèmia, que si no arriba a ser per aquest maleït Estat que pren els diners a la gent, difícilment hauríem sostingut el sistema econòmic i la prosperitat del nostre país. I, per tant, l'objecte de l'Administració és garantir aquest equilibri i garantir la seguretat jurídica i garantir els drets i deures. Quan, a més a més, una empresa té el deure –ho deia la diputada–, com totes les empreses, de garantir els drets sindicals i laborals dels treballadors, no ho fa, l'Administració d'actuar. I, en aquest sentit, ens oferim a vostès, també, per parlar amb l'Administració perquè faci aquest pas si és menester, i si és necessari.

Però si aquestes empreses han rebut, a més a més, aquest suport de l'Administració, l'han rebut no els empresaris només, l'ha rebut l'empresa. I, per tant, la garantia dels servidors de l'empresa, treballadors, empresaris, proveïdors i, evidentment, clients, no?, consumidors. Quan aquest equilibri es trenca, l'Administració, més que mai, quan ha sigut que ha ajudat a garantir això, ha d'intervenir amb més contundència.

Vostès han parlat, no d'opinions, perquè, a vegades, hem tingut aquí trobades en les què s'ha parlat d'opinions. I, aleshores, com totes les opinions, oi?, pots pensar una cosa o l'altra. Vostès estan parlant de sentències fermes. Vostès estan parlant de sancions d'inspeccions administratives fermes. Per tant, el dibuix és un altre i la situació és una altra. I, per tant, l'actuació que s'ha de fer amb relació a això n'ha de ser una altra. El nostre grup li reitera el seu suport, els agraeix el pas que han fet de venir aquí, els agraeix també el pas que han fet de representar els treballadors de la seva empresa i confiem que la propera vegada que ens veiem sigui per celebrar que les coses han canviat i anem per més bon camí.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Elena. Ara, a continuació, per part del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Bona tarda. I gràcies, sobretot gràcies per venir perquè, ho sé perfectament, no és fàcil venir aquí a exposar conflictes interns i, sobretot, quan estem parlant d'una qüestió com aquesta. No hi ha drets socials sense drets laborals, són indestriables i, per tant, la vostra lluita és la lluita també, o hauria de ser, la lluita d'aquest Parlament.

Jo crec que..., s'ha parlat ara de si es reben o no es reben diners públics. Cert, cap model de negoci pot ser viable, o es pot entendre, o queda deslegitimats si es fonamenta en precarietat, si es fonamenta en retallada de drets, si es fonamenta en el que esteu dient. Si, a més, rep diners públics, encara que sigui per la via del finançament i no siguin subvencions directes, doncs encara pitjor, perquè això hauria d'anar acompanyat d'unes condicions determinades.

Qüestions que heu posat sobre la taula. La primera, sobre la llibertat sindical i el dret real a organitzar-se, és increïble, que hagueu d'anar als tribunals per, simplement, tenir uns panells informatius, que entenc que ja estaran resolts, en tot cas ara ens ho dieu. Sobre retribucions i drets bàsics, com el descans es penalitza d'alguna forma, o el descans no contribueix al salari, la qual cosa no és de rebut en cap cas, i així heu hagut també d'anar als tribunals. El clima laboral, les represàlies, fragmentació de la plantilla, evidentment, si no vols que la gent s'organitzi, divideix-la en diferents lots i això dificultarà la negociació sindical.

I com dèiem, encara més greu perquè aquesta empresa ha rebut diners públics. Nosaltres ho vam comentar ja el 2021, i això, des de llavors el Grup Parlamentari de Comuns ja es va posar de manifest que s'havien rebut aquests diners, que no quedava gaire clara quina era la vinculació d'aquesta empresa i l'accionariat d'aquesta empresa amb alguns membres de l'illa de Convergència, i per tant, diguéssim que encara agreuja més, o us dona la possibilitat encara que tingueu més visibilitat en aquest sentit, però encara agreuja més la vostra situació.

Tinc algunes preguntes que m'havia anotat. Quan es va rebre suport públic en el seu moment, el 2021, i abans, va trobar que va haver-hi una millora amb les relacions laborals o van empitjorar? O no va ser..., no va influir? Sobre les vacances i incentius, això dels taulells entenc que sí, sobre les vacances i incentius, això ja està aplicant, els incentius de vacances? Ha regularitzat les quantitats?

Una altra pregunta. Heu detectat sancions, canvis de centre, no renovacions o acomiadaments que podeu considerar com a Comitè, vinculats a l'activitat sindical o a discrepàncies organitzatives? Heu parlat del pla d'igualtat. S'ha fet? Està fet efectivament o encara tampoc? Hi ha dades salarials desplegades per sexe? Hi ha protocols d'assetjament, protocols de conciliació, d'embaràs, operatius per centre? Teniu un pla de prevenció específic per centre i adaptat als riscos reals o simplement documents genèrics? I en aquest cas també m'interessa molt els riscos psicosocials, si teniu o no en aquest sentit protocol.

I després us diria també, què necessiteu? Del Govern, en aquest cas ja us ho ha comentat la diputada socialista i per tant espero que us pugueu reunir i comunicar-ho directament, però què necessitaríeu del Parlament, més enllà del suport que us estem donant i més enllà de fer-ho públic, quines mesures prioritàries demanaríeu? Inspecció, mediació, criteris sectorials pel que fa a les relacions laborals i a les sancions? Perquè el que és més interessant és no només que això deixi de passar, les circumstàncies que esteu patint en el vostre dia a dia en aquesta empresa, sinó que no passi més. I, per tant, com podem protegir els drets del vostre sector en concret, més enllà de la vostra empresa, perquè no passi o si més no, allà on passa que es pugui actuar.

I de nou, això, tot el suport i la nostra solidaritat i acompanyar-vos en la lluita.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Mijoler. Ara, per part del Grup Parlamentari de la CUP, té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Moltes gràcies per ser aquí. Seguïem el cas des del 2021, també com s'ha comentat, sobretot pel tema de la representació sindical i de les vulneracions que hi havia hagut en aquest sentit. Com ja s'han fet les preguntes que crec que són més importants entorn a la situació actual respecte d'això, no voldria consumir-hi molt de..., en aquest sentit, però sí que dir que, un, sí que és important –crec–, que hi hagi diners públics perquè la situació real en aquest país és que constantment es vulneren moltíssims drets laborals i hi ha una insuficiència molt gran, tant per la part de l'Administració, en el sentit d'inspectors laborals i de quina protecció es pot donar als treballadors.

Si no estan organitzats, moltes vegades vol dir un acomiadament que passa sense més. I, per tant, no són drets com d'altre tipus, que pots anar tu sola a un jutjat, sinó que et quedes sense feina i pots aspirar o no a un nul, que tampoc és tan fàcil. És a dir, que es basen molt en que hi ha aquest tipus d'organització, com heu demostrat, però aquestes vulneracions s'estan donant tots els dies. Llavors, jo crec que sí, que davant de la impotència que manifesta en l'àmbit laboral constantment, si no és des d'aquesta organització, hi ha un diferencial important, que és quan s'emporten diners públics.

És a dir, evidentment preferiria que no hi haguessin aquestes vulneracions, però en tant que hi ha aquests diners públics, hauria d'haver-hi una resposta molt més contundent. Perquè ho veiem als DiR, però ho veiem en quantíssimes empreses que vulneren una vegada i una altra els drets laborals, moltíssimes. I quantes empreses que vulneren una vegada i una altra la llei?, moltíssimes. I més o menys si es diu en Glovo o Acciona, o qualsevol de les empreses que hem vist en aquest sentit. Entre d'altres, el càrtel de constructores, que el mateix tenen a veure amb com «sablen» els diners públics, com arrisquen la vida de moltíssims treballadors. Un augment d'un trenta i escaig per cent en accidents laborals de l'any passat, eh?.

Llavors, crec que és important aquest tipus de denúncies, perquè, a més, quan hi ha els diners de tothom, especialment dels treballadors en joc, és encara més important que això sigui una qüestió contundent. I portem cinc anys amb el tema dels... Bé, porteu cinc anys amb el tema dels DiR. Ho dic també perquè, sinó, a vegades som aquestes joves, que estan maquíssimes, eh?, el dret i el que farem, i demés, i

després, quan això no funciona, precisament el que guanya és la idea que no es pot fer res.

Crec que, a vegades, tot el que podem prometre aquí, tot el que s'ha dit que passarà i el suport que podem donar, és important que també es tradueixi en reforç de determinades lleis, reforç de determinats dispositius, perquè no sigui el cas concret on hi ha hagut la sort i l'esforç dels treballadors per organitzar-se, sinó que pugui ser el cas general. I això requereix de llei i de dispositius per fer-la possible. Perquè cada vegada que hi ha una organització d'aquest tipus, tothom se l'està jugant a quedar-se o no sense feina. Perquè no sempre es pot detectar, o no sempre la llei acaba podent emparar que moltes coses, sobretot en riscos psicopatològics, com ha dit també el company Mijoler, que passa amb aquests treballadors, quan poden aguantar i quan no.

Llavors, davant de la sagnia que tenim de casos similars o propers, que passen per aquesta comissió, jo crec que seria interessant que tots els grups que ara considerarem que les vulneracions flagrants de drets laborals ens semblen malament, intentem fer d'això cas general, intentem fer d'això llei. Perquè sinó, al final, el que no podem és demanar-los és que siguin els mateixos treballadors, que prou tenen amb organitzar-se amb el seu cas particular, els que després, quan acabin –si és que acaben i acaba bé–, hagin de ser qui emprengui aquest tipus de lluites. Sobretot, si el que no volem és acabar-nos avesant a què sempre hagi de ser a través de formes tipus vagues generals.

Per tant, aprofitar aquests minuts per dir-vos que tot el suport, però que tant de bo el que tingueu sigui major protecció, que això sí que és el que podem fer, no podem entrar en l'àmbit privat, més enllà de recomanacions, però sí que podem donar vies d'aquest tipus.

I aprofitar també la reflexió per això, ni un diner, ni un euro de diners públics, que no són de cap dels partits que passen per Govern o no, sinó que són impostos dels treballadors a empreses que no garanteixen aquest tipus de bones pràctiques, perquè a més tenim un registre –s'ha actualitzat, s'ha de dir i s'ha de felicitar, mentre no s'havia actualitzat des que s'havia creat–, d'empreses que tenen males pràctiques o que tenen accidents laborals o que tenen aquest tipus de coses. I accidents

laborals també és que hi hagi molta gent amb baixes per ansietat, per exemple, per assetjament o per canvis o per no descansar, que a vegades ens oblidem i pensem que és només que et caiguis i que et trenquis un braç.

Per tant, que aquest registre serveixi també per dir on no ha d'anar cap ajuda, on no han d'anar licitacions, on no han de tenir descomptes representants públics i demés, perquè si no al final estem dient-los que ho fan malament però donant-los premis per altres bandes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Vega. Ara per part del Grup Parlamentari de Junts té la paraula la diputada Noemí Nieto.

Noemí Nieto i Fumanal

Moltes gràcies, vicepresidenta. Benvinguts el delegat i la presidenta del Comitè d'Empresa de DiR Aeròbic. Voldria fer primer una introducció una mica que considero aquest sector. El sector esportiu és un sector estratègic i des del punt de vista de salut pública és important també de cohesió social, laboral. I sí que heu explicat aquests conflictes de responsabilitat i d'equilibri i de voluntat de consens. Però voldria fer un petit esment de la trajectòria del DiR, són més de cinquanta anys de història d'aquest grup i que formen part del teixit econòmic del país i que han contribuït durant dècades a promoure l'activitat física i d'ocupació.

És cert que és un sector que ha viscut una transformació molt intensa i especialment arran de la crisi covid, com vosaltres ja heu introduït i que ha provocat una caiguda sobtada d'ingressos, el covid, i pèrdua de socis i una gran incertesa econòmica. Avui dia aquesta incertesa jo crec que ha continuat existint, hi ha molta competència i també hi ha molta obertura de gimnasos de vint-i-quatre hores sense personal, s'està obrint, s'està orientant els gimnasos cap a una altra manera. Per tant, a nosaltres ens hagués agradat poder fer una compareixença doble, un punt de vista també de l'empresa perquè quan es parla de les necessitats laborals també hem de tenir en compte d'aquelles situacions –perquè s'ha parlat d'EROs–, en quines situacions es troba l'empresa.

Suposo que teniu la informació perquè quan es van..., fa cinc anys suposo que l'empresa va haver d'aportar l'evolució dels ingressos o no per fer EROs, o estaven en un procés, no sé si va haver-hi res. (*Remor de veus.*) D'acord..., després, disculpeu. Sabem que hi ha un conveni propi, no és un conveni estatal de monitors, sabem que s'està treballant amb un conveni estatal des de Madrid per homogeneïtzar el sector, és el que ens consta, que crec que és el millor per tindre les condicions de tot el que heu parlat, els taulells o de les diferents...

Potser l'última sentència és una part que potser va crear més malestar amb el tema del punt del variable o així després me comenteu. De tots els temes que heu comentat entenc que la part del variable, aquesta sentència és la que portava més temps sense trobar consens i que ara ja s'ha decidit canviar aquest criteri i tindre el plus de vacances que sigui una mitjana. Hi ha diferents variables, que heu comentat, que estan dintre de les típiques negociacions de comitès d'empreses de petites millores, amb descansos o taulells, però crec que la més important potser era aquesta part variable la que creava més insatisfacció als treballadors, és el que..., no sé si és aquesta o no, o els canvis.

Nosaltres, torno a començar, ens hagués agradat tenir potser uns informes i també tenir la compareixença de l'empresa per entendre en quins punts ja s'havien arribat a consensos, en quins punts estan més lluny i creiem que l'important és reforçar mecanismes de mediació, millorar la transparència, reorganització empresarial i tenir marcs laborals homogenis per tots els gimnasos, perquè els horaris dels gimnasos són molt irregulars i entenem que això també provoca que els contractes siguin irregulars i poden haver canvis d'horaris constantment o adaptacions en places dirigides i que moltes vegades provoquen que siguin contractes parcials i que, per tant, és més difícil jornades complertes o jornades estables. És una mica entendre les característiques del sector.

És important una mica per entendre després les complexitats que té d'evitar la precarietat laboral, que és un dels motius que pot crear més insatisfacció als treballadors i que treballar aquesta precarietat, entenc que són jornades complertes o indefinides, però que en aquest sector és més difícil per les variables d'horaris i discontinuïtats estacionals, estius, nadals, no hi ha sempre la mateixa demanda

estable. Vull dir que hauríem d'aprofundir més en aquest sector i entendre una mica més quin tipus de contractes existeixen per saber si és fàcil o no és fàcil donar resposta a tots els requeriments dels treballadors i tindre aquesta compensació de característiques pròpies del servei.

I també acabar de puntualitzar, no hi ha hagut subvencions, ha sigut crèdits i que aquests crèdits s'estan tornant, per tant, no són uns diners que no s'han de tornar i que han estat a l'empresa i no s'han utilitzat o si s'han utilitzat, però suposo que eren problemes de tresoreria en el seu moment i que en aquests moments s'estan tornant, no són subvencions, crèdits amb interessos, bé.

He sigut una mica desordenada al principi, però venim aquí sense molta informació i acabem de rebre les vostres inputs just ara. I també preguntar –que marxo, perdó–, si tenen converses habituals amb l'empresa i amb la direcció de l'empresa que puguin donar resposta a aquestes necessitats.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Nieto. Ara, per part del Partit Popular, té la paraula la diputada Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, vicepresidenta. Abans de tot també volia donar les gràcies a la senyora Meilán i i al senyor López que, com a representants del Comitè d'Empresa de l'empresa DiR, que estigueu avui aquí, a la Comissió d'Empresa i Treball del Parlament. I ens sap molt greu, per una banda, els conflictes laborals que heu tingut al llarg de tots aquests darrers anys. I també tenim present que és el DiR i que és una empresa de fa molts anys, arrelada al territori, que aporta un gran benefici a la salut de les persones i també a nivell social perquè, al final, és un lloc on et trobes gent de diferents àmbits i et permet desconnectar del dia a dia.

Sens dubte pensem que la plantilla està molt compromesa amb l'empresa i que el factor humà és el factor més important que té el Grup DiR. Jo ho dic també com a clienta, encara que vaig poc perquè el temps no m'ho permet, però realment és així, jo crec que puc parlar en nom de gran part dels clients de l'empresa. Des del Partit

Popular realment considerem que és fonamental garantir els drets laborals i crear un entorn laboral que sigui adequat, sempre d'acord amb el que estableix la normativa.

Seguint una miqueta en el fil de l'exposició que ha fet la diputada que m'ha precedit, la diputada Nieto, i sense ànim de repetir-me respecte a les intervencions precedents, crec que sí que és important recuperar –si és que s'ha trencat i sinó, millorar el diàleg social entre la direcció de l'empresa i les organitzacions sindicals representatives dels treballadors, crec que heu dit que era Comissions Obreres, perquè és la manera de millorar les condicions laborals i, al mateix temps, també garantir l'estabilitat i la supervivència de l'empresa que, al final, vol dir garantir també els llocs de treball, hi guanyem tots en aquest procés.

També voldria deixar clar que el Parlament té una responsabilitat i unes obligacions molt clares que és, al final, fer lleis o modificar les lleis per fer-les millor. I és la Generalitat qui té la competència tant en mediació i en resolució de conflictes. I per l'exposició que heu fet ha quedat clar que ha intervingut tant l'autoritat laboral, la Inspecció de Treball i que fins i tot hi ha determinats conflictes laborals que han acabat en mans judicials i amb sentència ferma.

També dir que, clar, que tenim la vostra informació. Ens hagués agradat també tenir tot el detall d'informació per la part més representativa empresarial del grup, però sí que des del Partit Popular els podem dir que sempre ens trobaran al costat del que és el compliment de les lleis i de la jurisprudència, perquè realment creiem que l'estat de dret és l'únic camí que tenim realment per garantir els drets col·lectius i, en aquest cas, el dret dels treballadors i treballadores del Grup DiR.

I ja per acabar, dir que el nostre grup està a la vostra disposició per reunir-nos i escoltar-vos i dir-vos la nostra opinió per ajudar-vos a avançar en la resolució dels conflictes laborals que teniu.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Casanova. Ara, per part del Grup Parlamentari de VOX té la paraula el diputat Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Los derechos de los trabajadores se respetan sin matices, se han de respetar. Y, sobre todo, desde el poder legislativo debemos incidir para que estas prácticas no se lleven a cabo. Pero mire, yo para responder a la diputada de Junts que decía, igual que la diputada del PP, que también nos hubiera gustado ver la otra parte, la parte empresarial en este conflicto, un conflicto de dos partes, de los trabajadores y de la empresa. Nos estamos equivocando. Esto no es un juzgado de lo social, es que estamos haciendo un flaco favor a estas personas que están pasando realmente mal, porque les damos una voz que está muy bien en un seno que no compete.

Es que, de verdad, quizás soy el que va a aguar la fiesta, pero es que la Comisión de Empresa y Trabajo no es un lugar donde se viene a resolver conflictos laborales, no lo son. Entonces, aquí se han vertido acusaciones muy graves, muchas de ellas evidentemente verificadas con sentencias o con resoluciones de la Inspección de Trabajo. Yo he tomado notas como datos falsificados, traslado a otras empresas del grupo, faltan complementos salariales, jornadas laborales irregulares, falta calendario laboral, inseguridad jurídica, o sea, cuestiones que son muy graves, y que esto tiene un proceso, un proceso que se dirime al juzgado, desde el Parlament de Catalunya no entiendo esa posición.

De hecho, mire si no la entiendo que no la entiende ni la CUP. Es decir, ese partido ideológicamente que siempre está con la ensoñación permanente de introducirse e intervenir las empresas ha dicho lo siguiente, cito textualmente: «*No podem entrar en l'àmbit privat.*» Y es cierto. Y mire que le encantaría, pero es que hasta la CUP lo admite, que no podemos hacer nada a esto, lo que podemos hacer es legislar en esa tesitura. Por tanto, yo lo que le digo a los partidos de izquierda que han traído estos señores aquí bien intencionados, oiga, pongan recursos a la Inspección de Trabajo, pongan más recursos a la Mediación, pero aquí no..., no sé qué estamos haciendo, la verdad.

Y, por último, sobre el tema de los ERTes, sí que hay que hacer una pequeña reflexión, porque aquí hemos visto muchas empresas en las que los trabajadores han denunciado situaciones complejas en relación a los ERTes, incluso ERTes que se han prorrogado más del tiempo que se debería, etcétera y eso es cierto, pero

aquí hay un matiz que olvidamos, es que aquí ha habido un gobierno criminal que nos cerró en casa con un estado de alarma inconstitucional, el Tribunal Constitucional dijo que ese decreto de alarma era ilegal y que las comunidades autónomas, muchas de ellas –Cataluña expresamente–, fue un paso más allá.

Y que mientras otras comunidades autónomas nos abrían paso a poder seguir con el eje comercial, eje productivo y, sobre todo, con la economía de esa región, aquí no, aquí nos limitamos aún, más provocando que muchas empresas tuvieron que cogerse a ERTes porque no les dejaban trabajar, ni en horarios, ni en aforos. Y esto ya no nos acordamos y eso afectó a muchos trabajadores, no por parte de las empresas, sino por parte de las administraciones que obligaron a esas empresas a tomar esas medidas. Por tanto, cuando pongamos el foco hay que poner el foco, realmente en todo el estadio.

Y, por último, desde nuestro grupo sí que queríamos transmitir nuestro apoyo, firmemente. Creo que ustedes hacen una gran labor. Me acojo las palabras de la diputada del Partido Popular, es cierto, ustedes han prestado un buen servicio, son profesionales. De hecho, problema de demanda de clientes no tienen ustedes, eso es objetivo, es decir, cada vez se apuntan más personas y esto significa que los trabajadores hacen una gran labor. Y yo les deseo toda la suerte del mundo y que espero y deseo que esto se pueda resolver, pero les voy a decir lo siguiente, que es lo que he explicado aquí. Usted ha dicho textualmente, exigimos a las instituciones competentes, usted pedía, ¿no? Pues bueno, esas instituciones competentes, pasa por evidentemente un juzgado de lo social y la Inspección de Trabajo, que espero y deseo que a través del Govern le pongan todas las posibles facilidades posibilidades para que esto se pueda resolver.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat Ramírez. Ara vostès tindran per respondre a les preguntes que els han formulat els diferents grups parlamentaris un temps de deu minuts.

Carmen Meilán Guerrero (presidenta del comitè d'empresa de DiR Aeròbic)

D'acord. A veure, per part –i espero que no em deixi res–, sobre el primer, el tema de les subrogacions a altres empreses. Una vegada nosaltres vam sortir escollides com a delegats i delegades, el pas següent de l'empresa va ser dividir la nostra empresa, i va agafar un grup important de persones treballadores i se les va emportar a una altra empresa del grup que no tenia representació sindical. No és que aquestes persones hagin marxat.

És veritat, ha marxat molta gent, sí, però d'aquella primera tongada que vam denunciar, vam fer una denúncia a Inspecció de Treball, vam subrogar vint-i-cinc persones a una altra empresa del grup i després, no només això, sinó que no es contracta cap persona treballadora a la nostra empresa, es contracten en d'altres empreses del grup, però nosaltres hem tingut una contractació residual, no, el següent. En cinc anys potser hem contractat cinc persones. Es contracten a les altres empreses del grup. Per què? Perquè sempre hem de ser menys de cinquanta, perquè com vostès saben, qualsevol acord, qualsevol protocol, qualsevol organització de les persones treballadores sempre està establert el número de cinquanta persones treballadores.

El protocol, per exemple, LGTBI plus és obligatori per aquelles empreses que són més de cinquanta persones treballadores. Nosaltres no podem negociar el protocol perquè no arribem, i abans sí que arribàvem, i aquest és el drama que tenim ara actualment, que hem perdut força dintre de la nostra empresa amb el tema de la subrogació.

En el tema de la resolució dels taulells evidentment que va haver després de quatre anys hi ha hagut una voluntat, quatre anys per posar uns taulells, però ara ens trobem que s'estan traient els espais de descans de les persones treballadores, i els taulells, també. Tenim un club que l'han tret, i teníem un altre club que s'havia canviat, també l'han tret. Són dos clubs ja i hem hagut de posar, en comptes d'un taulell, hem posat una carpeta dintre d'un espai nostre, que és l'equip de música. Després d'una negociació amb bona voluntat, ara s'estan traient els espais per les persones treballadores.

Després també parlàveu del tema de la digitalització, de les pantalles, que s'havia vist que aquestes ajudes, crèdits els havíem vist revertits en les persones

treballadores. Nosaltres el que vam veure és que s'havien posat unes pantalles gegants, que no s'havia consultat a la representació de les persones treballadores, que vam anar a la Inspecció de Treball, que l'empresa va recórrer la resolució d'Inspecció, que el Departament de Treball ens va donar la raó i que després vam haver d'anar al jutjat del social, després de tres anys, per dir, evidentment, que hi havia hagut un procés de digitalització sense la consulta de les persones treballadores.

Ja estaven constituïts com a Comitè d'Empresa, entenem el moment que estàvem vivint, però es van instal·lar les pantalles sense prèvia consulta, no vam veure cap revertiment d'aquesta ajuda, ni cap préstec, vam veure que s'eliminaven, com el company deia, llocs de treball. I a dia d'avui encara representa un gran problema. Després, els acomiadaments, home, els acomiadaments és molt complicat demostrar que realment ha sigut un acomiadament. No podem dir que ha sigut un acomiadament, podem dir que teníem dos companys que quan van presentar la carta conforme constituïem la Secció Sindical de Comissions Obreres, l'endemà van tenir problemes, i aquests companys ja no hi són a l'empresa.

Després vam tenir problemes amb un altre Comitè d'Empresa dels entrenadors personals que, si amb aquells comitès d'empresa aquestes dues empreses anaven del voltant entre setanta i vuitanta persones treballadores, a dia d'avui una empresa són de tretze, són tretze i eren vuitanta. I l'altra són onze. I els companys van tenir problemes. Els van canviar del lloc de treball. Si treballaven a Barcelona els van portar a treballar a Sant Cugat i van haver de fer una denúncia de la seva situació.

I sí, evidentment, el clima laboral no és d'agrair, i la gent marxa. I l'empresa pot dir, home, la gent ha marxat, però tu tampoc m'has ajudat a que em quedi.

Quan parlem del Pla d'Igualtat, home, el Pla d'Igualtat s'està negociant per voluntat, però hem anat a la Inspecció de Treball, hem hagut d'anar a la Inspecció de Treball per demanar un pla d'igualtat, perquè el pla d'igualtat que ens va donar l'empresa, que deia que l'aplicava, el Grup, era una fulla. I tots sabem que el Pla d'Igualtat requereix d'un diagnòstic, requereix d'una descripció del lloc de treball, requereix d'un registre salarial. Tot això no hi era. Hi ha una voluntat, sí, hi ha una voluntat, però no hi ha recursos.

Quan nosaltres demanem formació en igualtat no hi ha recursos, perquè no hi ha un pressupost destinat al Pla d'Igualtat, aleshores podem tenir voluntat, però si no hi ha recursos. I aleshores vam demanar que el Pla d'Igualtat evidentment fos un Pla d'Igualtat de Grup. Entenem la dificultat per cultura de l'empresa d'entendre l'organització del tema del grup d'empreses, i amb la nostra facilitat negociadora vam demanar que si no era del grup sencer, mínim fos d'aquelles empreses que fèiem les mateixes activitats, no només de DiR Aeròbic, de totes aquelles companyes i companys que fem les mateixes activitats. I la resposta va ser que no.

I després, les mesures que s'apliquen envers el diagnòstic només de la nostra empresa, s'ha de revertir al grup. Això no és un pla d'igualtat. Les mesures es reverteixen per la radiografia que fa el diagnòstic, però no només de DiR Aeròbic. Voluntat de la representació de l'empresa hi ha, però ha de ser una voluntat efectiva. Quan parlem dels protocols i del protocol que està establert dintre del Pla d'Igualtat, que és el protocol d'assetjament, amb voluntat vam trigar vuit mesos a acceptar el protocol d'assetjament del Ministeri d'Igualtat, el mateix, vuit mesos negociant el protocol del Ministeri. Nosaltres tenim voluntat, però vuit mesos..., i el desgast és per tots dos, per la representació de l'empresa i per la representació de la part social, és el mateix, és el mateix desgast, però nosaltres posem una realitat, no ens estem inventant res.

Hi han actes de reunió, una darrere de l'altra. Ens reunim, sí, pràcticament tots els divendres. I tornem a dir, però el diàleg ha de ser efectiu, no podem estar vuit mesos negociant un protocol assetjament, i un protocol assetjament que està al Ministeri d'Igualtat íntegre. Quan parlem dels psicosocials, sí, tenim un estudi de psicosocials, el vam lluitar. I amb la voluntat van lluitar el reconeixement de l'estudi dels psicosocials sense anar a la Inspecció de Treball, però és que havíem acudit a la Inspecció de Treball dues vegades més perquè no es reconeixia la tasca del delegat de prevenció amb l'avaluació de riscos, i vam haver d'acudir a la Inspecció de Treball perquè ens digués que la part social sí que intervé. Vam acudir per reconèixer la feina del company de prevenció.

Quan parlem de que què és el que volem, doncs volem no judicialitzar el diàleg ni la negociació, volem això. Volem no anar a la Inspecció de Treball. No volem. No volem

trigar quatre anys. Potser ara em salto d'una pregunta, no?, però crec que lliga amb el tema del plus del Suprem. Home, hem trigat quatre anys perquè l'empresa reconegui una norma establerta per l'Organització Internacional del Treball, que ha de fer una variable per cobrar el plus d'incentiu, quatre anys, que ho sabia perfectament. Quan estàvem al Tribunal Superior de Justícia i es fa el recurs sabien perfectament que el perdrien. Quatre anys. I ara estem negociant, sí, estem negociant i estem aquí.

Hi havia una voluntat. Quan parlem de que com ha afectat el tema de l'ERTE, el sector, la pèrdua de clients, sí, és veritat, però jo crec que tots sabem la premsa, no?, està ple de notícies que diuen que el sector ja s'ha posat com estava el 2021. I això no m'ho estic inventant, està ple, el sector s'ha recuperat. I el fet és que actualment, si seguim la premsa veurem que el Grup DiR té establert com a projecció de negoci remodelar quatre clubs grans. Si no tingués la capacitat econòmica de fer-ho doncs no ho podrien fer, o sigui, que entenem que s'ha recuperat.

I després hi ha hagut aquí com una mena de poti-poti amb el tema dels convenis col·lectius. No sé si potser ha sigut un malentès, però a veure, aquí a Catalunya tenim tres convenis col·lectius. L'autonòmic, el de piscines i l'estatal, operen tres convenis col·lectius. No hi ha un conveni col·lectiu per les instal·lacions esportives, ni hi ha voluntat de fer-ho tampoc actualment, no existeix això. I quan es parla que estem començant a negociar el conveni col·lectiu, bé, doncs jo els aviso que encara no s'ha establert la mesa negociadora, o sigui, aquesta informació, no. I la voluntat, un conveni propi d'empresa, home ens agradaria si fos una empresa que pot negociar, però com comprendran, amb tots aquests problemes no ens posarem a fer un conveni propi d'empresa. O sigui, que aquesta informació dels convenis, no.

La presidenta

Hauríem d'anar acabant, que està excedint el temps...

Carmen Meilán Guerrero (presidenta del comitè d'empresa de DiR Aeròbic)

Només vull tancar... Vols afegir alguna cosa? No? Quan parlem que ens consta que l'empresa té capacitat de tal, nosaltres ja ho hem dit. Ho ha dit el meu company, ho hem dit nosaltres. Nosaltres, conflicte a l'empresa no hem tingut cap, perquè tenim molt clar que no podem posar..., amb la cultura de l'empresa no podem posar en risc

els treballadors i treballadores. Nosaltres els conflictes els hem tingut judicials. La voluntat hi és, però volem que aquesta voluntat sigui ferma i que sigui de veritat.

La presidenta

Gràcies, senyora Meilán i senyor López, per haver vingut a aquesta comissió. I bé..., I sí, primer, si hi ha alguna pregunta més per fer algun aclariment? Ja està? *(Pausa.)*

Doncs bé, donem per finalitzada la Comissió d'Empresa i Treball.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT